برڪات الصلوٰة ﷺ

سنڌيءَ ۾

درود پاڪ جو ڪامل ۽ مڪمل مجموعو

جوڙيندڙ:

مرحوم و مغفور فقير محمد اسماعيل نقشبندي "خاطي" ٽنوي

مُناجات بدرگاهِ باريِ تعاليٰ

من جانب

قدوة العاشقين حضرت پير سائين سيد علي گوهر شاه اصغر (ع) پنجين گادي ڌڻي

قدس سره العزيز

درگاهه عاليه پيران پاڳاره جو پنجون سجاده نشين (وصال ١٢٦٣ھ)

جبارا جرم بخش ڪيم جي ڪبيرا — اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا
عفو ڪر تون عصيان جي مون ڪيا هن — گنہ جي گنهگار جا سڀ صَغِيْرًا
وڃان در ٻئي ڪنهن جي جي مون ترين تون — دو عالم ۾ آهين وَلِيًّا نَصِيْرًا
سڀ و حال منهنجو آ معلوم توکي — توري ڪونهي ڪو بيو عَلِيْمًا خَبِيْرًا
درد دل منهنجي جا دفع ڪر تون داوَر — ڪلئي ڪم مشڪل عَلَيْكُمْ يَسِيْرًا
عطا ڪر تون عاصي تي جَنّٰتُ عَدْنٍ — سڄي تو مون اُڳتئون عَذَابًا سَعِيْرًا
عزيزن قريبن ۽ دوستن سين سان — ڏسان ڪونه شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا
امت جيڪا آهي مُحَمَّد مرسل سڀ جي — پسي ڪونه ڪو شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا
صلح ڪر تون سامي سلطان سلاطين — جڙئي ڪونه جهيڙو سان يَتِيْمًا اَسِيْرًا
خدايا خطائون بخشين جي منهنجون — ته شافع آهي مُحَمَّد بَشِيْرًا نَذِيْرًا
سڻي سوال اصغر جو ڪر شاهه شفقت — جو تون آهين سين لئه سَمِيْعًا بَصِيْرًا

وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين

هي ڪتاب برڪات الصّلوٰة الله تعالىٰ ۽ ان جي حبيب
ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جي رضا ۽ خوشنودي
حاصل ڪرڻ خاطر، پنهنجي ۽ پنهنجي والدين
مرحومين ۽ وفات ڪيل ڀائرن، عزيزن قريبن ۽
جمله امت مرحومه جي مغفرت ۽ ايصال ثواب
لاءِ ڇپائي في سبيل الله ورهائيندڙ؛

قاضي عبد القدوس راجڙ

يونٽ ٤ لطيف آباد حيدرآباد. سنڌ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

برڪاتُ الصَّلوٰة

سنڌي ۾

درود پاڪ جو ڪامل ۽ مڪمل مجموعو

جوڙيندڙ:

مرحوم ومغفور فقير محمّد اِسماعيل نقشبندي "خاطي" نتوي

ڇپائيندڙ:

الحاج قاضي عبدالقدوس راجڙ

ناشر:

القدوس پبليڪيشنز

الفيض دارالاشاعت واسلامي لائبريري ۽ دارالعلوم صبغة الاسلام

لطيف آباد نمبر ٤، حيدرآباد - سنڌ - قاسم آباد فيز ٢، حيدرآباد - سنڌ

حق ۽ واسطا محفوظ

كتاب ـــــــ بركات الصلوٰة

جوڙيندڙ ـــــــ مرحوم فقير محمّد اسماعيل ننويؒ

ڇپائيندڙ ـــــــ الحاج قاضي عبد القدوس راجڙ

كتابت ۽ اشاعتي - فقير فيض محمّد سكندري
نگران

تاريخ اشاعت ـــــــ ربيع الاول ١٤٢٥هه/مئي ٢٠٠٤ء

تعداد ـــــــ ٻه هزار

ڇاپيندڙ ـــــــ آزاد كميوني كيشنز كراچي

هديه ـــــــ عشق ۽ محبت سان پڙهي عمل كرڻ
۽ دعاءِ خير سان نوازڻ

نوٽ: هي بابركت كتاب ڇپرائڻ يا حاصل كري
وكرو كرڻ اخلاقي ۽ قانوني جرم آهي.

هي كتاب هر محبِ رسول پاك ڇپرائڻ
في سبيل الله ورهائي سگهي ٿو.

رابطو كريو ـــــ الفيض دارُ الاشاعت واسلامي لائبريري
لطيف آباد نمبر 5، حيدرآباد، سنڌ.
فون: 0300-3039294

جي ڪارڻ آيُنِ ڪانڌي، ڏروڻ رِيجهائيج،
لِيلان لِيلائيج، آڻين ماڳ مِنٿ جو.

جي لِيلائي ڏٺِين، تان پڻ لِيلائيج،
آسَرُو مَ لاهيج، سَڄڻ سَڀاجهو گهڻو.

حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائي رحمة الله عليه

سِڪندي سُپرين لئه، رُنم ساري رات،
برهه بيگانو ڪيو، هيڻو ٿيم حال،
هِڪڙا ڦٽ فِراق جا، ٻيو مِلڻ مُحب مَحال،
ٻانهن سُڄاڻي مُون پرين، ڪندا ڀلايون ڀال،
وَرندو وارو وصال، اَگهڻ ايندا مُون پرين.

فقير محمد اسماعيل خاڪي رحمة الله عليه

التماس

ناظرين ڪرام!

جنهن درود شريف ۾ حضور اڪرم ﷺ جي نالي مبارڪ جي اڳيان "سيدنا" لکيل نه هجي ته مهرباني ڪري ان جاءِ تي "سيدنا" جو لفظ استعمال ڪندا. ته سندن ادب ۽ احترام ۾ واڌارو ٿئي. (امام احمد بن حنبل رحمة الله عليه)

بَلَغَ الْعُلٰى بِكَمَالِهٖ

رسول عربي پنهنجي ڪماليت سان بلند درجي تي پهتا

كَشَفَ الدُّجٰى بِجَمَالِهٖ

سندن خوبصورتيءَ سان اونداهي ختم ٿي وئي

حَسُنَتْ جَمِيْعُ خِصَالِهٖ

سندن سڀئي اخلاق مبارڪ سهڻا آهن

صَلُّوْا عَلَيْهِ وَآلِهٖ

توهان درود پڙهو پاڻ ڪريمن ۽ سندن اولاد تي

شيخ سعدي شيرازي

يَا صَاحِبَ الْجَمَالِ وَيَا سَيِّدَ الْبَشَرْ

اي سونهن وارا ۽ اي انسانن جا سردار

مِنْ وَجْهِكَ الْمُنِيْرِ لَقَدْ نُوِّرَ الْقَمَرْ

بيشڪ تنهنجي روشن چهري کان چنڊ کي نور مليو

لَا يُمْكِنُ الثَّنَاءُ كَمَا كَانَ حَقُّهٗ

تنهنجي پوري تعريف ڪرڻ ممڪن ئي ناهي

بعد از خدا بزرگ توئی قصہ مختصر

مطلب ته: خدا تعاليٰ کان پوءِ تون ئي وڏو آهين

— حافظ شيرازي شمس الدين جو ڪلام

بسم الله الرحمٰن الرحيم

فهرست

نمبر	عنوان	صفحو
١	منسوب	
٢	پنهنجي پاران	١
٣	حقيقت جي بلنديءَ مٿي	١٧
٤	فيصلو — حضور جي محبت جو حاصل ٿيڻ	٢٤
٥	سڀ کان افضل ذڪر	٢٦
٦	هڪ راز	٢٧
٧	رحمت جو درياهه	٢٨
٨	خدا جي ياد ۽ حضور صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمْ جو ذڪر	٢٩
٩	درود شريف ۽ دُعا جي مقبوليت	٣١
١٠	پنجن شخصن تي جنت عاشق آهي	٣١
١١	عبادت جي مقبوليت	٣٢
١٢	صرف هڪڙي درود شريف تي مغفرت	٣٣
١٣	ابوسليمان جو فلسفو — سچ چند ۽ درود شريف	٣٤
١٤	مشرق ۽ مغرب وارا ملائڪ	٣٥
١٥	فتح ۽ مدد	٣٦
١٦	سرورِ ڪونين صلى الله عليه وآله وسلم جو درود شريف لاءِ ارشاد	٣٧
١٧	چار سؤ حج	٣٧

نمبر	عنوان	صفحو
۱۸	غيبي امداد	۳۸
۱۹	آسان صدقو ـــــ هڪ دوا	۳۹
۲۰	غريب مان امير ـــــ مصيبت ۾ مدد	۴۰
۲۱	درود شريف جي اصلي حقيقت	۴۱
۲۲	هڪڙي حرف جي بدلي ۾ جنت	۴۳
۲۳	جمعي جي ڏينهن ۾ درورد شريف جي فضيلت	۴۴
۲۴	اسم محمّد صَلَّى اللّٰهُ عَلَيهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم هڪ بي مثال راز آهي	۴۵
۲۵	ملائڪن سان گڏ نماز	۴۶
۲۶	علامه شهاب الدين خفاجي رح جو فلسفو	۴۸
۲۷	درود ۽ علامه سخاوي رح جو بيان	۴۸
۲۸	حضور صلى الله عَلَيهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جو پنهنجي امتيءَ کي چمي ڏيڻ	۴۹
۲۹	عمل آسان مگر اجر عظيم	۵۰
۳۰	بي مثال محبت ـــــ امام رازي رح جو فلسفو	۵۱
۳۱	عشق ۽ عبادت	۵۲
۳۲	مجلس ۽ مغفرت ـــــ تاج ۽ رحمت	۵۳
۳۳	بي نظير درود شريف ـــــ درود شريف دعا ۽ دوا	۵۴
۳۴	ٽي ماٺو عرش جي ڇانو ۾ ـــ جنت جو پروانو	۵۶
۳۵	هڪ فقيري فلسفو	۵۸
۳۶	هڪ بيت تي تبصرو	۶۰
۳۷	رحمت جي ڀالوٽ	۶۱

صفحه	عنوان	نمبر
٦٢	حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّم جي زيارت ۽ حوض ڪوثر تي ملاقات	٣٨
٦٣	مرض جي خاتمي لاءِ درود شريف	٣٩
٦٣	ڪاري مان اڇو	٤٠
٦٦	هڪ لک نيڪين لاءِ درود شريف	٤١
٦٦	ستر هزار ڏينهن ستر هزار راتيون	٤٢
٦٧	حضرت جبرئيل عَلَيْهِ السَّلَام جي پيدائش جو راز	٤٣
٦٩	درود شريف جي مدد	٤٤
٦٩	حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّم جو سجدو ۽ الله پاڪ جو جواب	٤٥
٧٠	درود شريف جي اصلي جاءِ ـــ فرشتي جو جواب	٤٦
٧١	پنج ملائڪ	٤٧
٧٢	درود تاج جا فضائل	٤٨
٧٥	درود لکي	٤٩
٨٠	چار بي بها موتي	٥٠
٨٢	درود انعام	٥١
٨٣	درود هزاري	٥٢
٨٣	درود روحي	٥٣
٨٥	درود دوامي	٥٤
٨٦	صلوٰة تنجينا	٥٥
٨٧	درود مُشڪلڪشا	٥٦
٨٩	درود قرآني ـــ درود ناري عرف نوراني	٥٧

نمبر	عنوان	صفحو
٥٨	هڪ عجيب درود شريف	٩١
٥٩	درود قلبي ـــــ درود خاص	٩٢
٦٠	درود اوّل	٩٣
٦١	درود افضل	٩٤
٦٢	قبر ۾ سوال	٩٥
٦٣	قطبن جو درود	٩٦
٦٤	درود نور	٩٧
٦٥	درود فاضل	٩٨
٦٦	درود العاشقين	١٠٣
٦٧	درود العارفين	١٠٧
٦٨	درود طيب	١١٢
٦٩	درود ڪوثر	١١٣
٧٠	درود اعلیٰ	١١٤
٧١	حضرت امام شافعي عليه الرحمة جو درود	١١٥
٧٢	شاهه ولي الله جو درود ـــــ درود غوثيه اول	١١٦
٧٣	درود اولي العزم ـــــ درود الفاتحه	١١٨
٧٤	درود حضوري	١٢٢
٧٥	الله ۽ سندس رسولﷺ	١٢٣
٧٦	جن جاين تي درود پڙهڻ مڪروه آهي	١٢٦
٧٧	الله جو حڪم	١٢٧

نمبر	عنوان	صفحو
٧٨	رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمْ جو حڪم	١٢٨
٧٩	درود محمّدي	١٢٩
٨٠	درود محمّدي جوراز ـــــ زيارت جو نسخو	١٣١
٨١	دين ۽ دنيا ۾ ڪاميابي	١٣٣
٨٢	خاص ڪري عورتن لاءِ درود شريف	١٣٣
٨٣	الله تعالى جا پاڪ نالا	١٣٤
٨٤	نالا پاڪ مني محمّد (صلى الله عليه وآله وسلم) جا	١٣٥
٨٥	زيارت رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّم	١٦٠
٨٦	مولود شريف	١٦٢
٨٧	عجيب حقيقت	١٦٣
٨٨	سيني ڪان وڏو وسيلو	١٦٣
٨٩	درود شريف جي باري ۾ الله تعالى جو فرمان	١٦٦
٩٠	ثواب ـــــ عذاب	١٦٧
٩١	سزا ـــــ جزا	١٦٨
٩٢	زحمت ـــــ رحمت	١٦٩
٩٣	مسجد شريف ۾ داخل ٿيڻ ۽ واپسي جون دُعائون	١٦٩
٩٤	گهر ۾ داخل ٿيڻ وارو درود	١٧٠
٩٥	شفاعت جو وعدو	١٧١
٩٦	درود جي متعلق اوتيتاليهه حديثون	١٧٣
٩٧	هڪ درود هڪ خزانو	١٧٨

نمبر	عنوان	صفحو
۹۸	درود شريف ۽ مقامِ محمود	۱۸۰
۹۹	چوڏهن هزار درودن جو ثواب	۱۸۱
۱۰۰	لاجواب درود شريف	۱۸۲
۱۰۱	هڪ درود هڪ لک سلام	۱۸۳
۱۰۲	درود اڪبر حصو: ۱	۱۸۴
۱۰۳	درود اڪبر حصو: ۲	۱۹۵
۱۰۴	درود اڪبر حصو: ۳	۲۰۹
۱۰۵	درود اڪبر حصو: ۴	۲۲۶
۱۰۶	درود رحمت	۲۲۹
۱۰۷	فضائل و اسناد درود مقدس	۲۳۱
۱۰۸	درود مقدس	۲۳۴
۱۰۹	لاعلاج مريضن لاءِ درود شريف	۲۵۹
۱۱۰	درود طهارت	۲۵۹
۱۱۱	قرض لهڻ لاءِ وظيفو	۲۶۰
۱۱۲	هڪ عجيب درود شريف	۲۶۲
۱۱۳	حضرت علي ڪرم الله وجه جو درود شريف	۲۶۳
۱۱۴	درود زيارت	۲۶۴
۱۱۵	درود خمسه	۲۶۵
۱۱۶	درود ڪروڙي اول	۲۶۶
۱۱۷	درود ڪروڙي دوم	۲۶۹

نمبر	عنوان	صفحہ
١١٨	درود پدمي	٢٧٠
١١٩	پنجيتاليهه درودن جو گلدستو	٢٧٣
١٢٠	درود اڪسير اعظم	٢٨١
١٢١	بيماريءَ کان نجات لاءِ درود شريف	٢٩٤
١٢٢	فضائل درود شريف	٢٩٥
١٢٣	ناياب تحفو	٣٠٣
١٢٤	درود غوثيه دوم	٣٠٤
١٢٥	حضور پاڪ کان مروي درود شريف	٣٠٥
١٢٦	حضرت موسىٰ عليه السّلام ڏانهن منسوب درود شريف	٣٠٨
١٢٧	حضرت فاطمه ۽ حضرت عليؓ ڏانهن منسوب درود شريف	٣٠٩
١٢٨	روضهٔ اقدس وٽ عرض	٣١٥
١٢٩	ديدارِ مصطفىٰ — درود حضرت قبيصه رضه	٣١٧
١٣٠	بيش بها وظيفو	٣١٩
١٣١	درود شريف اسمِ اعظم	٣٢٠
١٣٢	قصيده في مدح الرّسول صلى الله عليه و آله وسلم	٣٢٢
١٣٣	شاه صدرالدين جو قصيدو	٣٢٧
١٣٤	نعت (فارسي)	٣٣٩
١٣٥	وايون شاه لطيف جون	٣٤٣
١٣٦	نعت (سنڌي) ۽ مناجات	٣٤٨

منسوب

هي ڪتاب "برڪات الصلوٰة" مان انهن منهنجي مهربان ماءُ ۽ پيءُ جي نالي سان منسوب ڪريان ٿو جن مون کي ننڍي هوندي، باوجود انتهائي غريبي جي، وڏي محنت ۽ شفقت سان اسڪول ۾ مون کي پاليو. منهنجي پياري ماءُ ۽ منهنجي (مرحوم) والد منهنجي بيماري ۽ تڪليف جي وقت ساريون راتيون جاڳي منهنجي خدمت ڪئي هئائون، دنيا جي ٻين جي پرواهه ڪانه ڪئي هئائون. جڏهن مان ننڍو سالن جو هيس ته مون کي اسڪول ۾ داخل ڪيائون. والد صاحب مرحوم جي وفات کان پوءِ، منهنجي مهربان والده مرحومه مون کي منهنجي والد جي جدائي جو احساس ئي ٿيڻ نه ڏنو ۽ مون کي ماءُ ۽ پيءُ ٻنهي جي شفقت ۽ محبت سان سانڍيو ۽ پاليو ۽ وڏو ڪيو. انهن جي دعائن سان اڄ مان هن منزل تي پهتو آهيان. مان انهن جي هڪ به احسان ساري عمر نٿو لاهي سگهان.

منهنجا پيارا منهنجا مهربان مولا! مان تنهنجي بارگاهه عاليه مان پنهنجي ماءُ، پيءُ ۽ وفات ڪري ويل ڀائرن ڀينرن، عزيزن قريبن ۽ پنهنجي دوستن احبابن جي وفات ڪري ويل ماءُ، پيءُ، عزيزن قريبن ۽ ساري امت محمد صلي الله عليه وآله وسلم جي لاءِ مغفرت جي دعا گهران ٿو.

۽ هن ڪتاب "برڪات الصلوٰة" جي تصنيف جو ثواب، واسطي الله جي ۽ صدقي ۾ رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جي، پنهنجي مرحوم والدين، عزيزن قريبن ۽ جملي مرحومين امت محمد رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جي روحن مبارڪن کي بخشش ڪريان ٿو. الله تعاليٰ کين جنت الفردوس عطا فرمائي. آمين ثم آمين.

فقير محمد اسماعيل نقشبندي ٺٽوي

پنھنجي پاران

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّيْ عَلٰى رَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْكَرِيْمِ وَعَلٰى آلِهٖ وَأَصْحَابِهٖ أَجْمَعِيْنَ

ڏاتارَ تُون، ٻيا مِڙئِي مَڱڻا،
مِينھن مُندائِتا وَسَڻا، سَداوَسِين تُون،
جي گھُر اَچِين مُون، تہ مِيڙَ يائِي مَانُ لَھَانُ.
(شاھ لطيف قدس سرھ)

اَمَّا بَعدُ

ھر سليم الطبع ۽ شريف انسان ڪنھن جي ٿوري لاھڻ ۽ احسان جو بدلو ڏيڻ جي پوري ڪوشش ڪندو آھي، ٻيو نہ تہ گھٽ ۾ گھٽ شڪريو ادا ڪرڻ يا دعائيہ ڪلمات چوڻ پنھنجو اخلاقي فرض سمجھندو آھي. اسان جي دين اسلام بہ ان ڳالھہ جي تعليم فرمائي آھي. ايستائين جو حديث پاڪ ۾ آھي تہ جيڪڏھن توھان ڪنھن جي گھر دعوت کائڻ وڃو تہ گھروارن جي لاءِ خير جي دعا گھرو. انھي حديث شريف مان ثابت ٿيو تہ ڪنھن مُحسن جي لاءِ دُعا گھُرڻ بہ ان جي احسان جو شڪريو ادا ڪرڻ آھي.

ھن دنيا ۾ انسانن جا ھڪٻئي جي مٿان احسان ۽ ٿورا ھوندا آھن، پر وجہ تخليق ڪائنات محسن انسانيت حضور سراپا نور محبوب رحمة للعالمين صلى الله عليہ وآلہٖ وسلم جن جا اسان تي

ڪروڙين بلڪ بيشمار ٿورا ۽ احسان آهن.

ٿورا، نه ٿورا، مون تي مارو ئڙن جا،
پلائيون پيرا، ڳڻي ڳڻيان ڪيترا.

(شاهه لطيف)

اهي احسان لاهڻ ته ڇا پر اسان جي ڳڻڻ کان به ڳورا آهن ۽ نه ئي اسان کي شڪريو ادا ڪرڻ جو ڪو سليقو آهي. ان ڪري الله تبارڪ وتعالیٰ جي ذات بابرڪات اسان ضعيفن ۽ ڪمزورن مٿان مهرباني ڪندي محض پنهنجي فضل ۽ ڪرم سان شڪريي ادا ڪرڻ جو هڪ اعليٰ ۽ افضل طريقو سمجهايو ته توهان منهنجي محبوب مٿان صلوٰة ۽ سلام پڙهو، ان سان توهان جا سڀئي مطلب پورا ٿي ويندا. الله تبارڪ وتعالیٰ ارشاد فرمايو:

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝ إِنَّ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِيْنًا ۝

ترجمو: بيشڪ الله ۽ ان جا ملائڪ صلوٰة ٿا موڪلين نبيءَ تي (هر وقت) اي مومنو! توهان به مٿن صلوٰة ۽ ڪثرت سان سلام موڪليو. بيشڪ جيڪي ماڻهو الله ۽ سندن رسول (صلی الله عليه وآله وسلم) کي ايذاءُ ٿا ڏين انهن تي دنيا ۽ آخرت ۾ الله جي لعنت آهي ۽ انهن لاءِ ذلت وارو عذاب تيار ڪيو ويو آهي.

(سورت احزاب - سيپارو ٢٢)

سڀ کان پهرين ته، هن آيت جي شروعات ۾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا (اي مومنو!) جو خطاب فرمائي اهو ثابت ڪيو ويو آهي ته هي حڪم

صرف مومنن لاءِ آهي ته اي مومنو! اوهين محبوب عليه الصَّلوٰة والتسليم جي خدمت مبارڪ ۾ درود ۽ سلام پيش ڪريو. ڇاڪاڻ ته هي اهڙو عمل آهي جنهن کي خود خدا پاڪ پاڻ ۽ سندس لاتعداد فرشتا هر وقت بنا وقفي جي ڪري رهيا آهن. ان مان صاف ظاهر آهي ته حقيقي مومن ان نادري حڪم کي عظيم المرتبت سعادت ۽ غنيمت سمجهي پنهنجي محبوب مطلوب صلى الله عليه وآله وسلم جن جي خدمت مبارڪ ۾ درود و سلام موڪلڻ ۾ رُڌل آهن.

مگر حقيقت کان ناواقف ۽ ظاهر پرست، اُن الله جَلَّ جَلاَلُهٗ بي پرواهه ذات جي طاقتور ۽ نادري حڪم جو انڪار ڪن ٿا، جيڪو الله جل جلالهٗ جو به پنهنجو محبوب عمل آهي ۽ محبوب ۽ دلپسند عمل جي حڪم جي تعميل يقيناً خوشي ۽ مسرّت جو سبب ۽ ان کان انڪار ۽ وري ان تي اعتراض جهڳڙو موضوع بڻائڻ تڪليف جو باعث بڻجي ٿو. ان مان چڱيءَ طرح معلوم ٿيو ته جيڪي مٿو الله جل جلالهٗ جي ان حڪم جا انڪاري آهن ۽ ان صاف، شفاف ۽ آسان حڪم ۾ به مومنن لاءِ شيطان جي پيروي ڪندي مونجهاري جو سبب پيدا ڪن ٿا، اهي بلا شبه مومن نه آهن ۽ الله تعالىٰ ۽ رسول صلى الله عليه وآله وسلم کي تڪليف ڏين ٿا.

مٿئين آيت سڳوري، جيڪا الاهي حڪم جو زنده جاويد مثال آهي، سان لڳو لڳ هي آيت مبارڪ ۾ سواءِ ڪنهن رڪ رڪاوٽ جي الله جل جلالهٗ پنهنجو پڪو فيصلو پاڻ ڪري دنيا جي دانائن عالمن، فلاسفرن وغيره کي وڏيڪ سوچ ويچار ڪرڻ کان لاجواب لاچار

ڪري ڇڏي باور ڪرايو آهي ته اهو فيصلو ڪائنات جي شهنشاهه الله جَلّ جلالهٗ جو آهي. خلاصو هي آهي ته هي آيت مبارڪ ۾ مٿين آيت واري حڪم کان انڪار ۽ اعتراض ڪرڻ وارن جي لاءِ سزا جو فيصلو به صاف صاف ٻڌايو ويو آهي. يعني جيڪي نبي آخرالزمان صلي الله عليه وآله وسلم جن جي ذاتِ گرامي تي درود و سلام نه پڙهندا ۽ انڪار ڪندا ۽ اعتراض ڪري خدا ۽ ان جي محبوب صلي الله عليه وآله وسلم کي رنج پهچائيندا ته انهن تي الله تعالىٰ ۽ ان جي محبوب رسول صلي الله عليه وآله وسلم جي لعنت آهي ۽ انهن لاءِ ذلت وارو عذاب تيار ڪيو ويو آهي.

اهو انڪار ايذاءُ پهچائڻ جي مترادف ان ڪري آهي جو ان سان ناشڪري، احسان جي بدلي بُرائي ۽ خدا جي حڪم جي پيڪڙي ۽ انحرافي ٿئي ٿي. ورنه ته هڪ خاڪي، محتاج ۽ ڪمزور انسان هڪ بي پرواهه بي نياز ۽ مستغني الله جَل جَلالهٗ کي ڪهڙو ٿو ايذاءُ رسائي سگهي؟.

هت مان علماءِ ڪرام جي خدمت ۾ گذارش ڪندس ته هو درود و سلام جي موضوع تي وعظ ۽ تقرير ڪرڻ وقت اهي ٻئي آيتون گڏ ضرور تلاوت ڪن.

○

اشعة اللمعات شرح مشڪوٰت باب التشهد ۾ حضرت شيخ عبدالحق محدث دهلوي عليه الرحمة فرمايو آهي ته جڏهن نمازي نماز ۾ التحيات پڙهندي: "اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ (اي نبي

تو تي سلام) چوي، تہ اھو پاڻ کي ايئن سمجهي تہ نبي پاڪ صلي الله عليہ وآلہٖ وسلم جن منھنجو سلام ٻڌي رھيا آھن.

شيخ صاحب جو حوالو بلاشڪ وڏي اھميت وارو آھي مگر انھيءَ سلسلي ۾ اسان کي لفظ (اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ) تي وڌيڪ غور ڪرڻو آھي. ”عَلَيْكَ“ گرامر جي لحاظ سان واحد مذڪر مخاطبہ جو صيغو آھي زمانو حال آھي. مخاطب يعني موجود، قريب، حاضر ۽ سامھون. اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ: يعني تو (موجود، ويجھي سامھين ۽ حاضر) نبي تي سلام. انھيءَ مان چڱيءَ طرح بنا شڪ جي ثابت ٿيو تہ ھر نمازي وٽ نبي پاڪ صلي الله عليہ وآلہٖ وسلم جن موجود ھوندا آھن ۽ اھي ان نمازي جي سلام کي ٻڌي ۽ ان جي رڪوع ۽ سجدن ۽ قيام و قعود کي ڏسي رھيا ھوندا آھن. پوءِ جتي نماز وقت حضور صلي الله عليہ وسلم جن موجود ۽ قريب ۽ ٻڌندڙ ۽ ڏسندڙ آھن تہ عام حالت ۾ اھي پنھنجي غلامن جو درود وسلام ڪيئن ٻڌي ۽ ڏسي نٿا سگھن؟

مطلب تہ جنھن نمازي کي اھو احساس نہ آھي تہ ڪو نبي پاڪ صلي الله عليہ وآلہٖ وسلم منھنجي قريب منھنجي نماز ملاحظہ فرمائي رھيا آھن تہ ان جي نماز، نماز نہ آھي. ڇو تہ لفظ عَلَيْكَ شاھدي ٿو ڏئي تہ پاڻ ڪريم صلي الله عليہ وآلہٖ وسلم جن موجود آھن.

○

الله تعاليٰ فرمايو:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ○ (سورت توبه سيپارو: ١١)

ترجمو:- بيشڪ توهان وٽ تشريف وٺي آيا آهي رسول (صلى الله عليه وآله وسلم) جن تي توهان جو مشڪل ۾ مشقت ۾ پوڻ ڳورو آهي، (۽) توهان جي ڀلائي کي نهايت چاهڻ وارا (۽) مسلمانن تي ڪمال جي حد تائين مهربان آهن.

آيت سڳوري جي مفهوم مان چڱي طرح ثابت ٿو ٿئي ته اسان مؤمنن جو مشڪل ۾ تڪليف ۾ پوڻ حضور ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي مزاج مبارڪ تي ڳورو ٿو ٿئي ڳوري ڳالهه اها لڳندي آهي، جو ڪنهن پياري ماڻهو کي ڪا تڪليف پهچي. جيئن اولاد جو تڪليف ۾ پوڻ ماءُ ۽ پيءُ کي تمام ڳورو لڳندو آهي ۽ ڪنهن جي محبت واري جو يا ڪنهن جي معشوق جو تڪليف ۾ پوڻ عاشق کي ڳورو لڳندو آهي. عين اهڙيءَ طرح اسان امتين جو تڪليف ۾ پوڻ اسان جي پياري نبي سونهاري صلى الله عليه وآله وسلم جن تي ڳورو آهي. ۽ اهي پنهنجي امتِ مسلمه سان ڪمال جي حد تائين محبت رکن ٿا ۽ انهن تي ڪمال جي حد تائين مهربان آهن. ان ڪري ئي سندن امت جي تڪليف کين محسوس ٿئي ٿي ۽ ڳري لڳي ٿي. اها شاهدي خود الله جو ڪلام قرآن پاڪ ٿو ڏئي، جيڪو ڪنهن به شڪ ۽ شبهي کان قطعًا پاڪ آهي. ان کان سواءِ ڪا به ڳالهه محسوس ان کي ٿيندي آهي جيڪو تڪليفن کي پنهنجو پاڻ چڱيءَ طرح ڏسي ٿو.

ان مان سڌو سنئون واضح آهي ته نبي پاڪ صلى الله عليه وآله وسلم

زنده ۽ هرجاءِ تي موجود آهن ۽ اسان امّت جي هر عمل کان واقف آهن.

○

قرآن ڪريم ۾ ڪيترين ئي جاين تي نبي پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جي ظاهري بعثت کان اڳ وارن واقعن جي متعلق رؤيت (ڏسڻ) جو ذڪر آيو آهي؛ مثلاً:

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٥ (سورت والفجر سيپارو: ٣٠)

ڇا! توهان نہ ڏٺو !! تہ توهان جي رب قومِ عاد سان ڪئين ڪيو؟

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ٥

(سورت فيل سيپارو: ٣٠)

ڇا! توهان نہ ڏٺو !! تہ توهان جي رب هاٿي وارن سان ڪهڙو حال ڪيو؟

اهي آيتون هن ڳالهہ جي شاهدي ٿيون ڏين تہ پاڻ ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن ظاهري طرح هن دنيا ۾ اچڻ کان اڳ انهن واقعن جي رونما ٿيڻ وقت موجود هئا ۽ انهن کي چڱي طرح ملاحظہ فرمايو اٿن. الله تعالیٰ انهن آيتن ذريعي پنهنجي محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي ظاهري بعثت مبارڪ کان اڳ ۾ موجود ڳيءُ جي شاهدي ڏيندي وڏي پياري انداز سان اشارو ڏيئي واضح ڪيو آهي تہ منهنجو محبوب صلي الله عليه وآله وسلم تہ اڳ ۾ ئي موجود هو. ظاهري بعثت جو مقصد تہ صرف ۽ صرف دنيا وارن کي سندن شان ڏيکارڻ ۽ حق

۽ باطل جو فرق ظاهر ڪرڻ هو ۽ مؤمنن کي سنڌن سرتِ طيبه ڏيکارڻي هئي ته هو الله پاڪ جَلّ جلالهُ جي احڪامن تي ڪيئن عمل ڪن .

○

الله تعاليٰ گنهگار مسلمانن کي آقاءِ نامدار صلي الله عليه وآله وسلم جن جي خدمت ۾ حاضر ٿيڻ جو حڪم فرمايو آهي:

وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ○

(سورت نساء. سيپارو: ٥)

۽ جيڪڏهن اهي ماڻهو جڏهن ظلم ڪري ويهن پنهنجي پاڻ تي (يعني ڪو وڏو گناهه ڪن) ته حاضر ٿين توهان وٽ (يعني حضورؐ پاڪ جن وٽ) ۽ مغفرت طلب ڪن الله تعاليٰ کان ۽ مغفرت طلب ڪن انهن لاءِ رسولؐ ته اهي ضرور لهندا الله تعاليٰ کي وڏو توبه قبول فرمائڻ وارو ۽ نهايت رحم ڪرڻ وارو.

هر مسلمان کي حضور پاڪؐ جن جي بارگاهه عاليه ۾ حاضري جو حڪم آهي. هر شخص مديني پاڪ پهچڻ جي طاقت نٿو رکي ۽ نه ئي الله تعاليٰ طاقت کان ٻاهر ڪنهن ڪم جو حڪم فرمائيندو آهي. معنيٰ پوندي ته هتي حاضريءَ مان مراد در جي ڄاڻڻ آهي يعني توهان جتي به هجو، پنهنجي دل جو منهن محبوب ڏانهن موڙي متوجه ٿي عرض ڪريو. جيڪا ذات توهان جي اعمال جو مشاهدو ڪري سگهي ٿي ته اها ذات الله تعاليٰ جي ڏنل طاقت سان توهان جا عرض به ٻڌي سگهي ٿي.

بخدا خدا کا یہی ہے در ۔ نہیں اور کوئی مفر مقر
جو وہاں سے ہو یہیں آکے ہو ۔ جو یہاں نہیں تو وہاں نہیں

ڪی محمدؐ سے وفا تو نے تو ہم تیرے ہیں ۔ یہ جہاں چیز ہے کیا لوح و قلم تیرے ہیں.

حضور صلی اللہ علیه و آلہٖ وسلم جن سيني جهانن لاءِ رحمت آهن.

اللہ تعالیٰ فرمايو :

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ٥ (سورت انبياء سيپارو)

اسان توهان کي مڙني جهانن لاءِ رحمت بنائي موڪليو آهي.

معلوم ٿيو ته حضور صلی اللہ علیه و آلہٖ وسلم جن اللہ تعالیٰ جي رحمت آهن ۽ اللہ تعالیٰ جي رحمت کي وسيع، ڪشادو ۽ لامحدود هجڻ کپي ؛ جو جو اللہ تعالیٰ پاڻ فرمايو آهي :

رَحْمَتِىْ وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ ٥ (سورت اعراف، سيپارو: ٩)

منهنجي رحمت هر شي تي ڪشادي آهي.

حضور صلی اللہ علیه و آلہٖ وسلم جن اللہ تعالیٰ جي رحمت آهن ۽ اللہ جي رحمت هر شيءِ تي ڇانيل آهي انهيءَ ثابت ٿيو ته حضورؐ جن هر جاءِ تي موجود آهن ۽ پڻ هر هنڌ حاضر ناظر آهن.

محبوب نبي ڪريم صلی اللہ علیه و آلہٖ وسلم اڳين پوين سيني تي شاهد آهن ۽ قيامت جي ڏينهن انبياءِ ۽ تمام انسانن جي لاءِ شاهدي ڏيندا جيئن قرآن ڪريم ۾ ارشاد آهي.

وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيْدًا ٥ (سورت نساء، سيپارو: ٥)

۽ آڻينداسين اسان توهان کي انهن مٿان شاهد ڪري.

۽ اللہ تعالیٰ اسان مٿان به ڪين شاهد بڻائي موڪليو آهي :

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۙ (سورت احزاب، سپاره ۲۲)

اي نبي! بيشڪ اسان موڪليو آهي توهان کي شاهد (حاضر ناظر) ۽ بشارت ڏيندڙ ۽ ڏيڄاريندڙ ڪري.

اسلامي توڙي موجوده عالمي قانون جي مطابق شاهد اُن کي چئبو آهي جنهن واقعي کي ڏٺو، ڪنن سان ٻڌو، جاءِ وقوع تي موجود هجي ۽ ان ۾ ايتري صلاحيت هجي جو ڪانئس پڇڻ وقت صورتحال بيان ڪري سگهي.

جيڪڏهن حضورﷺ جن بعثت کان اڳ جي ماڻهن ۽ سندن واقعات جو مشاهدو نه ڪيو هجي ۽ بعثت کان پوءِ هر اُمتيءَ جي هر واقعي کي نه ٿا ڏسن ته پوءِ الله تعالىٰ جو ڪلام ان کي شاهد ڪيئن ٿو فرمائي؟ جيڪڏهن قرآن سچو (يقيناً سچو) آهي ۽ ڪيس ڪلام الاهي (يقيناً ڪلامِ الاهي) مڃجي ٿو ته پوءِ يقيناً مڃڻو پوندو ته محبوب سيد عالم صلى الله عليه وآله وسلم جن پوري ڪائنات مٿان شاهد آهن ۽ اسان جي عملن کان چڱي طرح باخبر آهن ۽ اسان جي حالات جو مشاهدو فرمائي رهيا آهن.

جيئن ته هن ڪتاب ۾ رسول پاڪ جي روضي مبارڪ جي حاضريءَ وقت صلوٰة ۽ سلام پڻ لکيا ويا آهن، ان ڪري مان انهن خوش نصيبن جي خدمت ۾ عرض ڪندس ته حاضريءَ وقت انتهائي ادب سان احترامًا هٿ ٻڌي نماز جي قيام وانگر بيهي سندن جي دربار مقدس ۾ انهن منهن ڪري پاڻ کي سندن خدمتِ عاليه ۾ حاضر ڄاڻي صلوٰة ۽ سلام عرض ڪريو. عقيدت جي نذرانا پيش ڪرڻ کان پوءِ جڏهن دعا گهرو ته ساڳي حالت ۾ ان طرف منهن ڪندي گهرو جي اتي بيٺل چوڪيدار هٿ ڪٺي دعا گهرڻ کان روڪين ته هٿ مٿي نه کڻو ۽ دل ۾ دعا گهرو؛ ڇو ته دعا جو تعلق دل سان آهي نه هٿن سان.

مون کي اهو ڏسي افسوس ٿيندو آهي ته ڪي ماڻهو مدينه منوره ۾ به ادو

چونڊا آهن ته ”ڪعبة الله ڏانهن منهن ڪري دعا گهرو“ پر ڪين اها سمجهه نائيندي آهي ته ڪعبي ڏانهن منهن ڪرڻ سان ڪعبي جي ڪعبي (حضورﷺ) کي پٺي ٿي اچي وري هتي پاڪستان ۾ اچي اجايو ڏيک تعجب ٿيندو آهي ته اُهي ئي ماڻهو جڏهن ڏسندو آهيان جو نماز پڙهائڻ کان پوءِ دعا گهرڻ وقت پيش امام جي حالت ۾ خود ڪعبي کي پٺي ڏيئي جماعتين ڏانهن منهن ڪري دعا گهرندا آهن .

افسوس صد افسوس جو سلف صالحين جي قول ۽ عمل کي وساري ويٺا. پر جڏهن پنهنجي ڳالهه ئي ياد نه رهين ته پوءِ سلف جي ڳالهه ڪيئن ياد پونديَن .

شال الله تعالىٰ اسان سڀني مسلمانن کي هدايت عطا فرمائي ۽ پنهنجي حبيب ﷺ جي سچي محبت ۽ ادب احترام نصيب فرمائي .

آمِين بِجَاهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَاتْبَاعِهٖ اَجْمَعِيْنَ.

ڳالهه ڪٿان ڪٿي وڃي پهتي، اصل ۾ مان عرض ڪري رهيو هوس ته درود هڪ جامع ۽ ڪامل وظيفو آهي . ان ڪري بزرگانِ دين هر زماني ۾ درود پاڪ ڪثرت سان پڙهڻ جو حڪم فرمائيندا رهيا آهن ۽ پنهنجن مريدن ۽ معتقدن کي مختلف حاجتن جي لاءِ مختلف صيغن سان درودن جي عنايت ڪندا رهيا آهن ۽ سندن به انهي ئي عمل رهيو آهي.

حضرت عبد الله بن عمرو رضي الله تعالىٰ عنهما کان روايت آهي:

قَالَ: مَنْ صَلّٰى عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاحِدَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَمَلٰئِكَتُهٗ سَبْعِيْنَ مَرَّةً. (مشڪوٰة المصابيح ص٨٦)

حضرت عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما فرمايو ته جيڪو نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن تي هڪ دفعو درود شريف پڙهي ته الله تعالىٰ ۽ ان جا ملائڪ ان تي ستر (٧٠) رحمتون نازل ڪن .

درود شريف هر قسم جي وظيفن جو جامع وظيفو آهي. حديث شريف ۾ آهي ته:

قَالَ رَجُلٌ يَارَسُوْلَ اللهِ اَرَأَيْتَ اِنْ جَعَلْتُ صَلٰوَاتِيْ كُلَّهَا عَلَيْكَ قَالَ اِذًا يَكْفِيْكَ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى مَا اَهَمَّكَ مِنْ اَمْرِ دُنْيَاكَ وَآخِرَتِكَ وَاِسْنَادُهٗ جَيِّدٌ. (القول البديع ص١١٩)

هڪ شخص عرض ڪيو ته يارسول الله ﷺ! جيڪڏهن مان (ٻيا وظيفا ڇڏي هر وظيفي جي جاءِ تي) توهان جي ذات بابرڪات تي درود پڙهڻ ئي وظيفو بڻايان ته ڪيئن رهندو؟ پاڻ ڪريمن فرمايو ته جيڪڏهن تون ائين ڪرين ته الله تبارڪ وتعالىٰ تنهنجي مڙني ڪمن جو ضامن بڻجي وڃي ٿو.

ان ڪري بزرگانِ دين فرمايو آهي ته جيڪڏهن ڪو شخص ڪا به دعا گهري ۽ هر وقت درود پڙهندو رهي ته انشاءالله ڪنهن به دعا جي گهرڻ جي ضرورت نه پوندي. يعني الله تعالىٰ بنا گهرڻ جي هر حاجت پوري فرمائيندو، ڇو ته درود شريف ئي اها واحد عبادت آهي جنهن جي قبول ٿيڻ جو يقين آهي، ان ڪري هر دعا جي اوّل ۽ آخر ۾ درود شريف لازمي پڙهيو ويندو آهي؛ ڇو ته درودن جي وچ ۾ گهريل هر جائز ۽ نيڪ دعا الله تعالىٰ رد نه ڪندو آهي ۽ پنهنجي فضل ۽ ڪرم سان قبول فرمائيندو آهي. انهيءَ ڪري درود کي دعا جا پَرَ چوندا آهن جيڪي دعا کي ڪڻي الله تعالىٰ جي دربار ۾ پيش ڪندا آهن.

الغرض: الله تعالىٰ هي هڪ اهڙو بهترين عمل ڏسيو آهي جنهن ۾ دنيا ۽ آخرت جي هر قسم جون ڀلايون موجود آهن. بلڪ هي جتي اعلىٰ اتم ۽ افضل عمل آهي اتي هڪ منفرد عمل پڻ آهي؛ ڇو ته الله تعالىٰ قرآن مجيد ۾ پنهنجن ٻانهن لاءِ ڪيترن ئي قسمن جا حڪم ارشاد فرمايا آهن، پر ڪنهن به جاءِ تي ائين ڪونه فرمايو آهي ته مان به اهو ڪم ڪندو آهيان. پر جڏهن

صلوٰة شريف جو حڪم فرمايائين ته پهريائين ان جي نسبت پنهنجي ذات ڏانهن فرمايائين، ان کان پوءِ ٻڌايائين ته ملائڪ به حبيبؐ تي صلوٰة پڙهندا آهن ان کان پوءِ وري حڪم فرمايائين ته اي مومنو! توهان به پنهنجي محسن محبوب سيد الانبياء صلى الله عليه وآله وصحبه وسلم تي صلوٰة ۽ ڪثرت سان سلام پڙهو.

علامه اسماعيل حقي پنهنجي مشهور ڪتاب تفسير روح البيان ۾ هن آيت جو تفسير ڪندي لکن ٿا ته حضرت آدم عليه السّلام کي الله تعالى اهو اعزاز عطا فرمايو جو ڪيس ملائڪن کان سجدو ڪرايو ۽ نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي لاءِ صلوٰة ۽ سلام جو حڪم ڏيئي اهو عظيم اعزاز عطا فرمايو جيڪو آدم عليه السّلام جي اعزاز کان تمام اعلى ۽ اتم اعزاز آهي، ڇو ته آدم عليه السلام جي اعزاز ۾ صرف ملائڪن کي حڪم هو ۽ هتي حضور اڪرم نور مجسم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي اعزاز ۾ الله تبارڪ وتعالى جي ذات بابرڪات پاڻ شريڪ آهي. (روح البيان)

ذڪر افضل نهين ڪوئي اس ڪي سوا بهيجتا هي درود ان پر خود ڪبريا،
تم بهي بهيجو درود ان پر اي مومنو! حق تعالى ڪي سنت پڙي بيڙي هي

هي مؤمن جي خوش نصيبي آهي جو الله تعالى رڳو پنهنجي رحم ۽ ڪرم ۽ پنهنجي حبيب عليه الصّلوٰة والتسليم جي طفيل هن عظيم ڪم ۾ انهن کي شريڪ فرمايو آهي. اڄ ڪري اسان سوچيون ته اڄ جڏهن اسان وڏين پريشانين ۾ مبتلا آهيون ۽ انهن مان نڪرڻ جي ڪا به راهه ئي ڪانهي ته پوءِ ڇو نه رحمة للعالمين کي وسيلو بڻائي سڏ ڪريون ۽ سندن شان درود پڙهون، ته جيئن سڀ دنياوي پريشانيون ۽ مشڪلاتون ختم ٿين ۽ قلبي اطمينان ۽ روحاني سڪون ميسر ٿئي. ان ڳالهه کي سامهون رکي پنهنجي ۽ مسلمانن (خصوصاً سندي مسلمانن)

جي سهوليت ۽ ڀلائيءَ خاطر درودن مبارڪن جو محبوب ۽ ڪامل مجموعو ڇپائي في سبيل الله ورهائي رهيا آهيون، جيئن هر مسلمان ڀاءُ پنهنجي تڙپ مطابق هن لازوال ۽ بي مثال موتين جي خزاني مان فائدو حاصل ڪري سگهي.

هي ڪتاب اصل ۾ جناب عبدالقادر ربانوليءَ جن جو لکيل هو، جنهن جو سنڌي ترجمو مرحوم فقير محمد اسماعيل نقشبندي ڪيو ۽ مرحوم عبدالحسين وينجهر هن کي پنهنجي خرچ سان ڇپرائي في سبيل الله تقسيم ڪيو. جيڪو ١٦٠ صفحن تي مشتمل هو. ان کان پوءِ وري اسان انهن ٻنهي معززن جي اجازت سان مختلف عالمن کان اضافا ڪرائي ڇپرائي في سبيل الله تقسيم ڪندا رهيا آهيون.

ڪتاب جي هن ايڊيشن جي اشاعت وقت ڪتاب جي وڌيڪ آساني، خوبصورتي ۽ ضخامت جو خاص خيال رکندي اسان وڌ کان وڌ ڪوشش ڪئي آهي ته پڙهندڙن کي اهڙو تحفو پيش ڪجي، جيڪو جاذب نظر هجڻ سان گڏ ان مان هر طبقي جو ماڻهو آسانيءَ سان فائدو حاصل ڪري سگهي.

هن محبوب ۽ مرغوب تحفي کي اوهان تائين پهچائڻ لاءِ هيٺين مهربانن جو هٿ مختصر ذڪر ڪرڻ مناسب سمجهان ٿو، جن هن ڪتاب ۾ نون اضافن، تصحيح، بيان کي آسان ۽ سولي ڪرڻ، حضرت پيتائي گهوٽ جي بيتن کي محل موقعي جي مناسبت سان ترتيب ڏيڻ ڪتاب جي خوبصورتي کي وڌائڻ لاءِ خوشنويسي، پرڪشش ۽ دلپسند ڪرڻ لاءِ ڇپائي ۽ مضبوط جلد سازي جي ڏکين مرحلن ۾ اسان جو ساٿ ڏنو.

مولانا عبدالرحيم ڪندر بخشي، محترمه آپا مريم نوحاڻي جناب امداد علي سرائي، ڪاتب فيض محمد ٻانڀڻي سڪندري ۽ آزاد ڪميونيڪيشنز ڪراچي وارا -

الله تعاليٰ شال پنھنجي حبيب صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جي طفيل ھي حقير ڪاوش قبول فرمائي ۽ ھي غريب ۽ موچارو تحفو پنھنجي پياري تائين پھچائي.

گر قبول افتد زہے عز و شرف.

آخر ۾ ھن ڪتاب جي پڙھندڙن کي عرض آھي ته جڏھن به صلوٰة وسلا پڙھي دعا گھرن ته مٿين سڀني بزرگن، معاونن ۽ اسان فقيرن ۽ اسان جي اولاد ۽ سڀني مسلمانن کي پنھنجي دعائن ۾ ضرور شامل ڪن.

شال الله تبارڪ وتعاليٰ پنھنجي حبيب جي محبت سان جياري ۽ انھيءَ محبت ۾ نيڻھن جي نشي ۾ پنھنجي رضا سان پاڻ ڏانھن گھرائي ۽ اسان جي اھل ۽ اولاد کي دين متين جي خدمت جي توفيق مرحمت فرمائي ۽ اسان تي ھميشه رحمتن جو مينھن وسائيندو رھي.

آمين بحرمةِ سيدِ المرسلين صلى الله تعالىٰ عليه وعلىٰ آله واصحابه واحبابه وازواجه واقربائه واولياء امته وعلماء ملته اجمعين.

يارب تو ڪريمي و رسول تو ڪريم
صد شڪر ڪه ھستيم ميان دو ڪريم

طالب دعا و دعاگو

سيد قمر الزمان شاه

لطيف آباد نمبر ٢، حيدرآباد، سنڌ

ڪروڙين ڪرم

الله تعاليٰ جا، حضور حبيب ڪريم ﷺ جي طفيلي ڪروڙين ڪرم هن عاجز ضعيف ٻانهي تي، جنهن مون کي هن محبوب ۽ مقبول ڪتاب جي اشاعت جو شرف بخشيو. شال رب العالمين حضور رحمة اللعالمين جي صدقي مون کان آخري دم تائين اهڙا پيارا ڪم ڪرائيندو رهي ۽ هن بابرڪت خدمت ۾ شامل سڀني پنهنجن ٻانهن کان هميشه راضي رهي.

اهڙين اسلامي محبوبي خدمتن کي جاري رکڻ لاءِ الله تعاليٰ جي مهرباني ۽ سان اسان ٻه ادارا کوليا آهن:

1- الفيض دارالاشاعت و اسلامي لائبريري، لطيف آباد يونٽ 5 حيدرآباد، جنهن ۾ لائبريري سان گڏ "القدوس پبليڪيشنز" جي نالي سان اشاعتي ڪم جاري آهي. هن اداري کي اعليٰ حضرت قبلا پير سائين پاڳاره دامت برڪاتهم العاليه جي خليفي ۽ 1965ع جي فاتح حر مجاهد فقير قاضي فيض محمد راڄڙ مرحوم جي نالي منسوب ڪيو ويو آهي.

2- دارالعلوم صبغة الاسلام، قاسم آباد فيز 1 حيدرآباد. هي ادارو دين اسلام جي خدمت خاطر کوليو ويو آهي، جنهن ۾ امتِ محبوب ﷺ جا مسڪين ٻار ديني تعليم حاصل ڪري رهيا آهن. هي ادارو اعليٰ حضرت قبلا پير سائين پاڳاره دامتِ برڪاتهم العاليه جي اسلامي يونيورسٽي "جامعه راشديه" درگاهه شريف پير جو ڳوٺ جي شاخ طور ڪم ڪري رهيو آهي ۽ هن اداري جي نسبت شير سنڌ امام انقلاب، حر تحريڪ جي سرواڻ حضرت پير سائين سيد محمد صبغة الله شاهه "سورهيه شهيد" رحمة الله عليه جي نالي مبارڪ سان ڪئي وئي آهي.

انهن ٻنهي ادارن جي سنڀارڻ ۽ ڪتابن جي اشاعت جي پوري ذميواري فقير فيض محمد سڪندري (ڪاتب) تي رکيل آهي، جيڪي نهايت محنت ۽ جفاڪشي ۽ سان نڀائي رهيا آهن. الله تعاليٰ کيس خوش رکي، آمين.

هن ڪتاب مبارڪ جي سڀني پڙهندڙن ۽ حضور حبيب ڪريم ﷺ سان سچي محبت رکندڙن کي گذارش آهي ته اول ته اسان سڀني خادمن ۽ عاجزن کي پنهنجي خاص دعائن سان نوازيندا رهن ۽ ٻيو ته هي ڪتاب ولي رڳو عضو سمجهي لڪائي نه رکن، بلڪ هن ڪتاب جو فيض عام ڪن ۽ پنهنجن عزيزن، دوستن ۽ رشتيدارن کي هن جي پڙهڻ ۽ ان مان فائدي وٺڻ جي ترغيب ڏين ۽ حقيقي ضرورتمندن تائين پهچائين. جنهن درود پاڪ جو فيض هر محب رسول پاڪ جي گهر ۾ پهچي نوراني جلا بخشي ۽ پريشانين کان نجات جو وسيلو ٿئي.

دعاگو و طالب دعا

قاضي عبد القدوس راڄڙ

ربيع الاول شريف ١٤٢٥ھ

مئي 2004ع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّيْ عَلٰى رَسُوْلِهِ الْكَرِيْمِ

حقيقت جي بلنديءَ متي

الله تعاليٰ سڀني کان اعليٰ ۽ افضل مرتبو محمّد رسول الله صلي الله تعاليٰ عليه واله وسلم جن کي عطا فرمايو آهي. دنيا پيدا ڪرڻ بعد نبين کي موڪليندو رهيو ته مجلس جمندي وڃي. آخر ۾ ان مجلس جو مير ۽ سردار موڪليائين ته جيئن اهو صدارت جي ڪرسيءَ تي جلوه افروز ٿئي؛ جو جو تاجدارِ مدينه صلي الله عليه واله وسلم جن انهيءَ مجلس جا صدر آهن، انهيءَ لاءِ انهن کي رتبو به اهڙو ئي بخشيو ويو.

جوڙي جوڙ جهان جي، جڏهن جوڙيائين،
خ... ند خاص خلقي، مُحمّد مُڪائين،
ڪاموتنهن ڪريم تي، چنتو چايائين،
انا مولاك وانت محبوبي، ايئن اُتائين،
ڏکي ڏنائين، ٻئي سرائون سيّد جئي.

(شاه لطيف)

حضرت آدم عليه السلام کي اهو رتبو مليو؛ جو ملائڪن کي حڪم ڪيو ويو ته کين سجدو ڪريو. حضرت ابراهيم عليه السلام ۽ حضرت اسماعيل عليه السلام کي اهو شان مليو، جو سندن رهڻ واري جاءِ مڪي معظم کي ... جو مرڪز بنايو ويو. حضرت موسيٰ عليه السلام کي پاڻ سان ڪلام ڪرڻ جو شرف بخشيائين ۽ کين ڪليم الله جي لقب سان نوازيائين.

ڏ... سڀئي ... ڏنائين. (رسالو علامه آءِ آءِ قاضي).

حضرت اسحاق عليه السلام ۽ حضرت يعقوب عليه السلام کي قوت ۽ بصيرت جو صاحب بنايائين. حضرت دائود عليه السلام کي خوش بياني ۽ لطافت ۽ بلاغت سان نوازيائين. حضرت عيسىٰ عليه السلام کي پنهنجي قرب ۽ محبت سان نوازيائين. حضرت دائود عليه السلام کي حکومت عطا فرمايائين ۽ حضرت سليمان عليه السلام کي تخت، تاج، جنن، ديون، پرين ۽ آڏامندڙ پکين تي حکومت جو درجو ڏنائين؛ مگر محبوب محمّد مصطفىٰ صلى الله تعالىٰ عليه واله وسلم جن کي سڀني کان وڏو ۽ بلند درجو ڏنائين، جو سندن اسم مبارک پنهنجي نالي سان گڏ رکيائين.

جڳ کرو جڳ سڳ کرو، هيا سڀ آنسيرا،
جيئان جڙيو جڳ کرو، تهان نه جڙيا هيا،
مڻي مِن ماڳا، اصل هڻي ايتري.

۽ سندن ذکر پنهنجو ذکر کري فرمايائين. انهيءَ مرتبي ۽ شان کي ظاهر ڪرڻ جي لاءِ پنهنجي ڪلام پاڪ ۾ حکم فرمايائين ته:

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ ۚ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ○

بيشک الله پاک ۽ سندس ملائڪ نبي صلى الله تعالىٰ عليه واله وسلم تي درود موڪلين ٿا، اي ايمان وارؤ! اوهين به مٿس درود موڪليو ۽ چڱيءَ طرح سلام موڪليو.

معلوم هجڻ گهرجي ته الله تعالىٰ درياءَ ۽ سمنڊن ۾ وڏيون وڏيون

دولتون ۽ نعمتون رکيون آهن. انهن دريائن ۽ سمنڊن ۾ ٽيون ھڻڻ وارائي انهن قيمتي جواهرن ۽ نعمتن کي حاصل ڪري سگهن ٿا. سچي موتي ڳولڻ واري سپ کي ڏسو. درياءَ ۾ ٽٻي ڏيڻ وارا سچن موتين جي سپن جا ڍير لڳائي ڇڏين ٿا. پوءِ جڏهن انهن سپن مان سچا موتي نڪري اچن ٿا ته اهي بادشاهن جي تاج ۾ لڳايا وڃن ٿا ۽ بادشاه انهيءَ تاج کي پنهنجي سر تي رکن ٿا. اها ڪيڏي نه وڏي عزت ۽ ڪيڏو نه وڏو اعزاز آهي؛ سو صلواة ۽ درود شريف پڙهڻ وارو شخص جڏهن درود شريف پڙهي ٿو، ته هو ٽن قسمن جي دريائن ۾ ٽٻي هڻي ٿو، يعني هڪ نورِ توحيد جو درياءُ، ٻيو نورِ نبوت جو درياءُ ۽ ٽيون نورِ ولايت جو درياءُ جنهن وقت بندو "اَللّٰهُمَّ" چوي ٿو ته ان کي الله تعاليٰ جي سڀني نالن جي ذڪر ڪرڻ جي فضيلت حاصل ٿي ويئي ۽ سڀني صفتن جو فضل ڪيس حاصل ٿي ويو. ان صرف درود شريف جي پهرين لفظ "اَللّٰهُمَّ" چوڻ سان ڄڻ ته الله تعاليٰ جي سڀني نالن مبارڪن جي تلاوت ڪري ورتائين.

سبحان الله! ڪھڙو نه برڪت وارو لفظ آهي، جنهن ۾ توحيد جو نُور اسم ذات جو نور ۽ اسم صفات چمڪي رهيا آهن. اهو الله جي رحمت جو اهو ئي ڪناري درياءُ آهي، جيڪو ان ۾ ٽٻي هڻڻ وارن کي ٻنهي جهانن ۾ نهال ڪري ڇڏي ٿو. نه فقط اهو، پر هن کي اهو لطف ۽ مزو چکايو ويندو جو ان ڪانپوءِ انهن جا هوش حواس، ذهن ۽ ضمير روشن ٿيو پون. تو هان درود شريف پڙهڻ وارن جو شان ڏٺو، صرف اَللّٰهُمَّ (اي منهنجا الله) پڙهندي نورِ توحيد جي درياءَ ۾ ٽٻي لڳائي ذاڪرين جي مرتبي تي پهچي ويا ۽ درود پڙهڻ وارن جو رتبو الله تعاليٰ جي ذڪر، محبوب رسول صلى الله تعاليٰ عليه واله وسلم جن جي سنت تي عمل ڪرڻ وارن جي رتبي ۾ شامل ٿي ويو ۽ جڏهن درود شريف پڙهڻ

وارو شخص "صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ" چوي ٿو ته سمجهو ته ان آقاءِ نامدار صلى الله عليه وآله وسلم جن جي نور رسالت ۾ فضيلت ۾ ٿي هنئي آهي. اها ٿي لاجواب ٿي آهي ۽ سلامتي واري ٿي آهي. اها هميشه جي لاءِ درود شريف پڙهڻ واري کي رحمت ۾ وڙهي ڇڏي ٿي، سندس قلب منور ٿي وڃي ٿو ۽ سندس دل ۾ دماغ ۾ عجيب خوشبوءِ پيدا ٿي وڃي ٿي.

سڄ صبحائي جاڳري، سامهي سائي رُوءِ،
اڃي ٿي عطر جي، منجهان مُگت بُوءِ،
ساڏيڪاري جُوءِ، جِتان لاهوتي لعل ٿيو.

(شاهه لطيف)

هي ُ الله تعالىٰ جو ڪليو حڪم آهي ته جيڪو منهنجي رسول صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم تي هڪ دفعو درود پڙهندو ته مان ۽ منهنجا فرشتا ان مٿس ڏهه دفعا رحمتون نازل فرمائين ٿا ۽ جڏهن پڙهندڙ "وَعَلٰى اٰلِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ" چوي ٿو ته فضل وڪرم ۽ ڪرامت جي درياءَ ۾ ٽٻي لڳائي ٿو ۽ بلڪل پاڪ ۽ صاف ٿي وڃي ٿو. سبحان الله صلواة پڙهندڙ نئون لباس پائي ورتو، جنهن کي نوراني وڳو چوندا آهن، جيڪو هر ڪنهن کي نصيب نٿو ٿئي.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ ○

حضور انور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهڻ

۾ جيڪي فائدا آهن، اهي هن ڪتاب ۾ غور سان جانچيو، پوءِ خود فيصلو ڪريو ته آقاءِ نامدار محبوب محمد مصطفيٰ صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن تي اسان کي ڪيترو قدر صلواة پڙهڻ گهرجي ۽ هي ڪيڏو نه وڏو ڪم آهي جنهن ۾ ڪيڏا فائدا آهن. الله تعاليٰ اسان سڀني کي درود شريف پڙهڻ جي توفيق عطا فرمائي ۽ حضور صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن جي عشق ۾ مشغول رکي. آمين.

وِيا جي عميق ڊي، مــنهن ڪانءُ ڊيئي،
تن سِپون سوجهي ڪيون، پاتاران پيئي،
پَنداسي ٻيئي، آمُـلهـ اڪرين سين.
(سُر سريراڳ - شاهه لطيف)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

صلوٰة سڳوري جي پڙهڻ واري کي الله تعاليٰ جي طرفان ٽي تحفا ملن ٿا: (١) رحمت، (٢) فضل وڪرم، (٣) شفقت. اهڙي طرح بارگاهه رسالت مان به درود شريف پڙهڻ واري کي ٽي تحفا ملن ٿا: (١) سلامتي، (٢) اسلام (٣) مغفرت ۽ شفا. اهڙي طرح درود شريف پڙهڻ واري کي ملائڪن سڳورن جي طرفان به ٽي تحفا ملن ٿا: (١) رحمت، (٢) سلام، (٣) حفاظت.

هُوَالَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ

الله تعاليٰ ٻه مٿن درود پڙهي ٿو ۽ رحمت موڪلي ٿو ۽ سندس ملائڪ ٻه رحمت موڪلين ٿا.

قَالَ اللهُ تَعَالٰى فِي شَانِ حَبِيْبِهٖ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ.

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ○

بيشڪ الله پاڪ ۽ سندس ملائڪ نبي صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم تي درود موڪلين ٿا، اي ايمان وارؤ! اوهين ٻه مٿس درود موڪليو ۽ چڱيءَ طرح سلام موڪليو.

مٿيون الله تعاليٰ جو حڪم آهي ته منهنجي محبوبﷺ تي سهڻي نموني درود ۽ سلام موڪليو، جنهن ۾ بي شمار ڀلايون آهن. جن الله تعاليٰ جي حڪم کي نه مڃيو ۽ درود وسلام نه موڪليو ته انهن لاءِ الله تعاليٰ مٿين آيت کان پوءِ يڪدم هيٺان درود نه پڙهڻ وارن لاءِ سزا به تجويز فرمائي آهي:

إِنَّ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِيْنًا ○

يعني بيشڪ جيڪي ماڻهو الله (تعاليٰ) ۽ سندس رسولِ اڪرم جن کي ايذاءُ ڏين ٿا، انهن تي دنيا ۽ آخرت ۾ الله جي لعنت آهي ۽ الله انهن لاءِ ذلت وارو عذاب تيار ڪري رکيو آهي“.

الله تعاليٰ اهو خاص حڪم پنهنجي خاص ڪتاب قرآن پاڪ ۾ پنهنجي

خاص بندن کي موڪليو آهي. خاص بندن مان حضور پُرنور صلي الله عليه واله وسلم جن جي امت مراد آهي ۽ (خاص انداز ۾) ان مان اها مراد آهي جو الله تعاليٰ جو حڪم آهي، جيڪو الله تعاليٰ فرمايو ۽ نبي ﷺ سڏيو آئس نالو ورتو آئس. الله تعاليٰ خود پاڻ کي ب شامل ڪري حڪم فرمايو ته جڏهن الله ۽ سندس ملائڪ نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه واله وسلم تي درود پڙهن ٿا، ته اي ايمان وارؤ! اوهين ب مٿس درود شريف پڙهو.

اهو هڪڙو ئي الله تعاليٰ جو عمل آهي، جيڪو پنهنجن پانهن کي ب عطا فرمايو اٿس.

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ،

اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِيْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلٰوةً

رسول الله صلي الله عليه واله وسلم جن فرمايو ته بيشڪ ماڻهن مان قيامت جي ڏينهن مون کي ويجهو اهو شخص هوندو، جنهن اسان تي زياده کان زياده درود شريف پڙهيو هوندو.

جنهن حضور محبوب صلي الله عليه واله وسلم جن تي تمام گهڻو درود شريف پڙهيو، ايئن سمجهو ته جڻ ان شخص حضور صلي الله عليه واله وسلم جن جي محبت خريد ڪري ورتي ۽ دين ۽ دنيا جو سڀني کان وڏو شاهوڪار بڻجي ويو. بيشڪ تحقيق ان کي سڀ ڪجهه ملي ويو، جيڪو ان جي لاءِ مشڪل ۽ ناممڪن هو. زياده درود پڙهڻ وارو قيامت جي

ڏيندڙ حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن کي سڀني کان ويجهو هوندو.

فيصلو

ترمذي شريف ۾ آيو آهي ته ابن ڪعب رضي الله تعالیٰ عنه فرمائي ٿو ته "مون عرض ڪيو ته يارسول الله صلي الله عليه وآله وسلم! مان دعا ۾ درود شريف جي لاءِ گهڻو وقت رکان؟" پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته "جيترو توکي وڻي". عرض ڪيائين ته "چوٿون حصو" حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته "اجان زياده ڪرين ته چڱو آهي"، مون عرض ڪيو ته "اڌ مقرر ڪريان؟" حضور پُرنور صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته "اجان به زياده ڪرين ته بهتر آهي". مون عرض ڪيو ته "ساري دعا واري وقت ۾ درود شريف پڙهندو رهان". ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته "اگر ائين ڪندين ته الله تعالیٰ توکي دنيا ۽ آخرت ۾ ڪم ايندو ۽ تنهنجا سيئي گناه معاف ڪري ڇڏيندو".

حضور صلي الله عليه وآله وسلم جي محبت جو حاصل ٿيڻ

جنهن شخص کي حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جي محبت ملي ته ان کي ٻئي جهان ملي ويا. ڪنهن شاعر خوب چيو آهي ته:

این سعادت بزورِ بازو نیست
تا نہ بخشد خدائے بخشندہ

معنيٰ: الله تعاليٰ جيستائين اها سعادت نه بخشي ته اتي طاقت ۽ زور جو ڪو ڪم ڪونهي، اها سعادت نه طاقت سان حاصل ٿي سگهي ۽ نه خريد ڪري سگهجي ٿي، بلڪه ان جي خيرات ملي سگهي ٿي.

هزارن ماڻھن جي عمر انھيءَ حسرت ۾ ختم ٿي وئي، هزارين مشائخ (تصوف وارا) ۽ ابدال، هن قيمتي خزاني کي حاصل ڪرڻ لاءِ ويھن نھن جو زور لڳائيندا رهيا، جنھن کي اهو خزانو حاصل ٿيو، ان کي ڄڻ سڀ ڪجھ ملي ويو ۽ منزلِ مقصود تي پهچي ويو. اها محبت صرف گھڻي ۾ گھڻو درود شريف پڙهڻ سان حاصل ٿي سگهي ٿي.

عاشق رسول صلی اللہ عليه واله وسلم حضرت اويس قرني رضی اللہ عنه مشهور معروف ڪامل ۽ ولي مشهور آهن، جن حضور صلی اللہ عليه واله وسلم جن جي ڏندن مبارڪن جي شهادت جو ٻڌي، پنھنجا سڀ ڏند پٽي ڪيري ڇڏيا. انھن کي حالانڪ حضور صلی اللہ عليه واله وسلم جي ظاهري زيارت نصيب نه ٿي هئي. ساري عمر پنھنجي پوڙهي ماءُ جي خدمت ۾ لڳا رهيا، ليڪن غائبانه حضور صلی اللہ تعالیٰ عليه واله وسلم جن جي محبت بي پايان ۽ سندن سوز و فراق ۾ محو هوندا هئا. پاڻ ڪريم صلی اللہ عليه واله وسلم جن اصحابن سڳورن کي فرمايو ته جيڪڏهن اوهان مان ڪو شخص اويس (رضی اللہ عنه) سان ملي ته پنھنجي لاءِ مغفرت جي دعا ڪرائي ـ ڪيس اهو مقام انھيءَ عشقِ رسول صلی اللہ عليه واله وسلم جي ڪري ئي حاصل ٿيو ۽ ڪيس سڀ ڪجھ ملي ويو ۽ هو منزلِ مقصود کي پهچي ويو.

جنھن کي حضور صلی اللہ عليه واله وسلم جن جي محبت ۽ عشق نصيب آهي، ان جو ڪيڏو نه وڏو مقام آهي اها محبت صرف گھٽ ۾ گھٽو درود شريف پڙهڻ سان ئي حاصل ٿي سگهي ٿي، حضرت عمر رضی اللہ عنه کان نقل آهي ته حضور صلی اللہ تعالیٰ عليه واله وسلم جن فرمايو ته جيڪڏهن ”اويس

ڪنهن ڳالهه تي قسم کائي ويهي رهي ته الله تعاليٰ انهيءَ ڳالهه کي ضرور پورو ڪندو. جنهن ڪري حضور صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم جن جي محبت ملي ويئي، ان کي آخرت جو اعزاز مليو، جنهن تي ساري دنيا رشڪ ڪري ته به گهٽ آهي بيشڪ جيڪو به ناشڪ شبهي جي درود گهڻو پڙهڻ سان ئي حاصل ٿئي ٿو.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ

اي الله! محمّد صلي الله عليه واٰله وسلم جن تي درود موڪل ۽ انهن کي قيامت جي ڏينهن اعليٰ درجي تي فائز ڪر جيڪو تو وٽ نهايت مقرّب ۽ مٿانهون مقام آهي.

سڀ کان اعليٰ ۽ افضل ذڪر

حق تعاليٰ پنهنجي نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم جن جي شان ۾ فرمائي ٿو:

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ○

اسان اوهان جي لاءِ اوهان جي ذڪر کي بلند ڪيو.

هن آيت مبارڪ کي نازل ڪرڻ کان پوءِ الله تعاليٰ پنهنجي ان وعدي کي پوري ڪرڻ لاءِ هن دنيا ۾ حضرت حسان بن ثابت، حضرت ڪعب بن زهير رضي الله عنهما، حضرت شيخ سعدي، حضرت عبد الرحمان

لهه لَكَ جي معنيٰ آهي تنهنجي لاءِ يعني تو کي راضي ۽ خوش ڪرڻ جي لاءِ، تنهنجو مرتبو بلند ڪيو ويو.

جامي، حضرت شرف الدين بوصيري، حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائي ۽ حضرت امام احمد رضا خان بريلوي رحمة الله عليهم اجمعين ۽ عرب و عجم ۾ بي شمار نعت گو شعراء ۽ خوش الحان نعت خوان سگهورن کي پيدا فرمايو ۽ فرمائيندو رهندو. جيئن اهي وعدي مطابق قيامت تائين سرڪارِ دوعالم عليه الصلوٰة والسلام جي ثنا ۽ توصيف بيان ڪندا رهن.

علامه، قاضي عياض فرمائي ٿو ته الله پاڪ پنهنجي حبيب صلى الله تعالىٰ عليه واله وسلم جن کي ارشاد فرمائي ٿو ته مون اوهان کي پنهنجي ذڪر ۾ شامل ڪيو يعني جيڪو شخص اوهان جو ذڪر ٿو ڪري ته ان ڄڻ ته منهنجو ذڪر ڪيو. انهي جو صاف ۽ آسان مطلب آهي ته جنهن شخص حضور پُرنور صلى الله تعالىٰ عليه واله وسلم جن تي درود پڙهيو ته تحقيق ان الله پاڪ جو ذڪر ڪيو، نه فقط ذڪر، مگر عاليشان ذڪر، جنهن جو ڪو مثال ملي نٿو سگهي. سڀ کان افضل ۽ اعلىٰ. جنهن کي پڙهڻ نصيب ٿئي.

هڪ راز

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا ط

هر هڪ مسلمان جو فرض آهي ته گهٽ ۾ گهٽ هر جمعي جي ڏينهن يا جمعي جي رات جو هن ڪتاب جا سمورا درود شريف پڙهي ڇڏي. گهٽ ۾ گهٽ پورو ڪتاب هر جمعي جي ڏينهن يا جمعي جي رات ۾ ختم ڪري، اگر اهو نه ٿي سگهي ته مهيني ۾ هڪ دفعو، اگر اهو نه ٿي سگهي ته هر سال ۾ هڪ ڀيرو پڙهي

اگر اهو به ممڪن نه ٿو ٿئي ته ساري عمر ۾ هڪ ڀيرو من هن ڪتاب جا سمورا درود پڙهي ڇڏي ته ان جي شفاعت روز محشر ۾ پاڻ رسول ڪريم صلي الله عليه واٰله وسلم جن فرمائيندا. ان کي قيامت جو خطرو ۽ خوف نه ٿيندو، مگر با شريعت هجڻ ضروري آهي.

برو ز محشر به وقت پرسش کھڑا تھا میں تو فرشتے بولے
ادھر کھڑے کر رہے ہو تم کیا، تمہیں تو آقا بلا رہے ہیں
(مالھوري)

رحمت جو درياء

حضرت مولانا شاه عبدالحق محدث دهلوي رحمة الله عليه فرمائين ٿا ته اي درود شريف پڙهڻ وارؤ! ياد رکو ته توهين رحمت جي درياء جا تارو آهيو. جڏهن توهين "اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى" چئو ٿا ته انهيءَ وقت الله پاڪ جي ڪرم جي درياءَ ۾ ٽبي هڻو ٿا. جڏهن "سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ" جا لفظ توهان جي زبان تي اچن ٿا ته توهين رسالت جي لهرين ۾ اچي وڃو ٿا ۽ جنهن وقت "آلِهٖ" چئو ٿا ته اهل بيت نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم جي عطائن ۽ بخشش مان جهوليون ڀريو ٿا. اي گناهن ۽ مصيبت جي بر بيابان ۾ ڀٽڪڻ وارؤ! توهان کي اها ڳالهه ڪيئن ٿي وڃي، جو توهان اهڙن نوراني دريائن کي، جن مان مرادن جون ٻنيون سرسبز ۽ هريون ڀريون ٿين ٿيون، گلشن ايمان سرسبز ٿئي ٿو، قلب جگر، دل ۽ دماغ کي فرحت، خوشي ۽ شادماني حاصل ٿئي ٿي، روح ۽ ايمان تازا ٿين ٿا، تنهن کي ڇڏي نامراد ڦرو ٿا.

روءِ راڻي جي ناهي ڪو، سوڌ وڃين سونهَ،
لا ٿا ئين لطيف چئي، متان دلين ڏونهن،
ڪانهي ٻي ورونهن، ٿيو مڙوئي مينڌرو، (شاه لطيف)

يڪدم پڙهو: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ.

خدا جي ياد ۽ رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جو ذڪر

اَحَدُ اَحْمَدُ پاڻ ۾، وچان ميم فَرق،
آهي مُستغرق، عَالَمُ انهيءَ ڳالهه ۾.
(شاهه لطيف قدس سره)

صلوٰة شريف حضور پاڪ صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جو ذڪر آهي اهو الله جي ذڪر کان جدا نه آهي، بلڪ سؤ فيصدي ذڪرِ الاهي آهي. محبوب نبي ڪريم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن تي درود پڙهڻ، الله پاڪ جو ذڪر ۽ سندس ياد آهي. نه صرف ايترو، مگر خود رب جو فعل آهي؛ ڇاڪاڻ جو خود رب پاڪ پنهنجي حبيب صلى الله عليه وآله وسلم تي صلوٰة پڙهي رهيو آهي:

عَاشِقُ چَوءُ مَ اُن کي، مَڪِي چَوءُ مَعشُوقَ،
خَالِقِ چَوءُ مَ خَامُ تُون، مَڪِي چَوءُ مَخلُوقَ،
سَلِخ سو سَلُوڪ، ناقصان جو نَه ٿيو.

(شاهه لطيف)

جيئن ته قرآن پاڪ جي ٢٢ پاري سورة احزاب ۾ الله پاڪ فرمائي ٿو:

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝

"بيشڪ الله پاڪ ۽ سندس ملائڪ نبي صلى الله عليه وآله وسلم تي درود موڪلين ٿا، اي ايمان وارؤ! اوهين به مٿس درود موڪليو ۽ چڱيءَ طرح سلام موڪليو."

حديث شريف ۾ آيو آهي ته تيستائين اوهان جو ايمان مڪمل نه آهي جيستائين تو هان پنهنجي هر شيءِ کان وڌيڪ سائينءَ سان محبت نٿا ڪريو.

جنهن جي دل ۾ محبوب پاڪ ﷺ لاءِ محبت نه آهي ته ان کي ايمان ۾ نه آهي ۽ محبت پيدا ڪرڻ جو اڪسير نسخو درود شريف ئي آهي. سڀ کان وڏو فائدو درود شريف جو اهو آهي جو حضور پُرنور صلي الله عليه وآله وسلم جن جي محبت دل ۾ پيدا ٿئي ٿي ۽ اها محبت بجليءَ وانگر بندي کي خدا تائين پهچائي ٿي.

ڪين سا ڳاهيم سپرين، جاڙون ڪيئڻ جال،
سو ڏا مون کي ڪال، مونئي آيو ن مُنهن ۾.

(شاهه لطيف)

مشائخ اولياء ۽ بزرگ فرمائين ٿا ۽ هن ناچيز جو به اهو آزمايل نسخو آهي ته اگر مريد کي ڪامل مرشد رهبر نه ملي سگهي ته درود شريف ڪثرت سان پڙهي ته اهو درود شريف هن جي رهنمائي ۽ خدا تائين جلد پهچائڻ لاءِ ڪافي آهي.

حضور پُرنور صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته جيڪو شخص مون تي درود شريف موڪلي ٿو، ان تي الله جا ملائڪ درود شريف موڪلين ٿا ۽ جنهن تي ملائڪ درود موڪلين ٿا ان تي الله پاڪ خود پاڻ درود موڪلي ٿو ۽ ان شخص لاءِ سڀئي زمينون ۽ آسمان ۾ سندن هر شيءِ، وڻ ٽڻ، جانور، پکي پکڻ، پٿر، جبل، بحر ۽ بر سڀ دُعا ڪن ٿا.

درود شريف ۽ دعا جي مقبوليت

حضور پُر نور صلي الله عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو آهي ته ڪا به دُعا امڙي ڌآهي، جيڪا الله پاڪ ۽ ان جي دُعا جي وچ ۾ پردو نه هجي، مگر جڏهن ڪو امتي مون تي درود شريف موڪلي ٿو ته ان درود جي برڪت سان اهو پردو ڦاٽي پوي ٿو ۽ دُعا ان سان گڏ بارگاهِ الاهيءَ ۾ داخل ٿي، قبوليت جي درجي کي پهچي وڃي ٿي، ۽ اگر ڪو شخص پنهنجي دُعا سان گڏ درود شريف نٿو پڙهي ته اها دُعا واپس موٽي اچي ٿي ۽ قبوليت کي نٿي پهچي. انهيءَ ڪري درود کي دُعا جا پَرَ چيو وڃي ٿو، ڇاڪاڻ جو درود ضرور الله تعالىٰ جي دربار ۾ پهچي ٿو.

ڪوه نه جھارين جڪرو، جنهن ڏيهه ڏيا ڏيئي،
جي لُڏيا ٿي لينگهن ۾، ســالـن ۾ سيئي،
سـمي سيـئي، طامعائو تـه ڪـيا.

(شاه لطيف)

پنجن شخصن تي جنت عاشق آهي

حضور اڪرم صلي الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته جنت پنجن ماڻهن تي عاشق آهي:

١- قرآن پاڪ جي تلاوت ڪرڻ وارا، ٢- زبان کي فضول ۽ بڇڙين ڳالهين کان روڪڻ وارا، ٣- بکين کي کاڌو کارائڻ وارا، ٤- اگهاڙن کي ڪپڙو پارائي سندن جسم ڍڪڻ وارا، ۵- الله جي محبوب محمد صلي الله عليه وسلم جن تي گهڻو درود پاڪ پڙهڻ وارا.

له پوچين. ٢ه پنل ڪپڙن ۾. ١٠از رساله: علامه قانتي.

حضرت ابو بڪر صديق رضي الله تعالىٰ عنه فرمايو ته حضور پُرنور صلي الله عليه وآله وسلم جن تي صلواة سڳوري پڙهڻ، گناهن کي اهڙيءَ طرح ختم ڪري ڇڏي ٿي، جهڙيءَ طرح ٿڌو پاڻي پرڪندڙ باه کي. (رشفا شريف)

اکيون مُنهن ميهار ڏي، جن رکيون جوڙي،
ري سنديسيد جوي، تار گهڙن توڙي،
تنين کي ٻوڙي، سائر سگهي ڪين ڪي.
(دريا) (شاه قدس سره)

دُر المختار ۾ اصفهاني رحمة الله عليه روايت ٿو ڪري ته حضور صلي الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو ته اگر ڪو شخص اسان تي هڪ دفعو محبت سان درود شريف پڙهي ۽ الله پاڪ ان کي قبول فرمائي ته ان شخص جا اسي سالن جا گناه خدا معاف ڪري ڇڏي ٿو. (سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ)

دلائل خيرات، جيڪو درود شريف جو جامع ڪتاب آهي، ان ۾ لکيل آهي ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جنهن شخص ڪو ڪتاب لکيو ۽ ان ۾ درود پاڪ لکي ڇڏيو ته جيستائين انهي ڪتاب ۾ اسان جو نالو رهندو، خدا جا ملائڪ ان ماڻهوءَ تي درود موڪلڻ ۾ مشغول رهندا، ان جي مغفرت ۽ بخشش لاءِ دُعائون گهرندا رهندا.

عبادت جي مقبوليت

هر عبادت کي قبول ڪرائڻ لاءِ درود شريف کان زياده افضل ڪا شيءِ نه آهي. "روضة الفائق" وارو صاحب فرمائي ٿو ته هڪ عارف شخص نماز ۾ رسول مقبول صلي الله عليه وآله وسلم جن تي صلوٰة پڙهڻ ڀلجي ويو، جڏهن اهو مسجد شريف کان موٽي رهيو هو ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت کان مشرف ٿيو، حضور انور صلي الله عليه وآله وسلم جن کيس فرمايو ته اڄ تو اسان تي صلوٰة سڳوري نه پڙهي آهي! عارف جواب ۾ عرض ڪيو ته ياد نه رهيو.

حضور صلی اللّٰہ تعالیٰ علیه وآلهٖ وسلم جن فرمايو ته ڪو به شخص اگر اللّٰہ تعالیٰ جي تعريف ۽ عبادت ڪري ٿو ته اللّٰہ تعالیٰ ان کي اسان تي درود پڙهڻ کان سواءِ قبول نٿو فرمائي ۽ نه وري اهڙي شخص جي حاجت پوري ڪري ٿو.

مُنهنجي مَدا اين جي، ڪَل پريَان پيئي،
ڪڏهن ڪو ساڏ ٿِيَا، ڏورا پو ڏيئي،
سَاجَن سِيئي، ڏڪِيءَ دل ڏلا يُون،

(شاه لطيف)

صرف هڪڙي درود شريف پڙهڻ سان مغفرت

علامه سخاوي رح تواريخ مان نقل ٿو ڪري ته بني اسرائيل مان هڪ شخص تمام گنهگار هو، جڏهن اهو فوت ٿي ويو ته ماڻهن ان کي ٻاهر اڇلائي ڇڏيو. اللّٰہ تعالیٰ حضرت موسیٰ ڪليم اللّٰہ کي وحي موڪليو ته ان شخص کي غسل ڏيئي خود جنازي نماز پڙهي، ڇو جو اللّٰہ اُن کي معاف ڪري ڇڏيو آهي. حضرت موسیٰ عليه السلام عرض ڪيو ته يا اللّٰہ! هن کي ڪهڙي طرح معافي ملي آهي؟ اللّٰہ جل جلاله فرمايو ته "هن شخص هڪ رات توريت ۾ منهنجي آخري نبي محبوب محمّد (صلی اللّٰہ تعالیٰ علیه وآلهٖ وسلم) جو نالو ڏٺو ته ان جي تعظيم ۾ ان تي درود شريف پڙهيائين. مون ان درود شريف جي سبب هن جي مغفرت ڪري ڇڏي آهي." سبحان اللّٰہ هڪ درود شريف جي پڙهڻ سبب رب تعالیٰ انهيءَ سخت گنهگار شخص کي فوراً معاف ڪري ڇڏيو. اگر سندن امت جو هر شخص هر روز هڪڙو درود شريف پڙهي ته اللّٰہ تعالیٰ ڪيس ڪيڏو نه اجر بخشي ۽ ثواب عطا فرمائي.

ابو سُليمان رضي الله عنه جو فلسفو

حضرت ابوسليمان رضي الله عنه فرمائي ٿو ته جيڪڏهن ڪو شخص گهري ته ان جون حاجتون پوريون ٿين ته دُعا ۾ زياده کان زياده حضور صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم جن تي درود شريف پڙهي. دُعا گهُرڻ کان پهرين به پڙهي ۽ دُعا کان پوءِ به پڙهي ته الله تعاليٰ درود شريف کي فوراً قبول فرمائي ٿو، جڏهن دُعا جي اول ۽ آخر ۾ درود شريف آهي ته جڏهن اول ۽ آخر کي قبول فرمائيندا ته وچ ۾ جيڪا دُعا آهي، سا ضروري قبول فرمائي ويندي. اهڙي طرح بگڙيل ڪم بڻجي ويندو.

سچ، چنبڙ ۽ درود شريف

هي واقعو هڪ اهڙي حقيقت آهي، جنهن کي اکين ڏٺو ۽ دل ۽ دماغ ان کي سمجهيو، بس ڪجهه چوڻ ۽ ٻڌڻ جي همت نه رهي. فناءِ قلبيءَ تي پهچڻ واري بزرگ (نالو ظاهر ڪرڻ جو حق نه آهي.) هڪ ڏينهن سومهڻي جي نماز کان پوءِ پنهنجي مرشد رهبر ڪامل جي خدمت ۾ حاضريءَ جو ارادو ڪيو ۽ سندس خدمت ۾ وڃي حاضر ٿيو. جڏهن ان جي نظر مرشد ڪامل تي پيئي ته دانهن ڪري الله اڪبر جو نعرو هنيائين ۽ بيهوش ٿي ڪري پيو. آخر ڪلاڪن کان پوءِ جڏهن ڪيس هوش آيو ته ڪانئس پڇيو ويو ته ميان خبر ڏاءِ، تو ڪي ڇا ٿي ويو، تو ڇا ڏٺو؟ جنهن تنهنجا حواس گم ڪري ڇڏيا، آخر حقيقت ڇا آهي؟

ان شخص چيو ته مان ڇا عرض ڪريان، مون ڏٺو ته سوين سچ ۽ چنبڙ محبوب رسول الله صلي الله عليه واٰله وسلم جن جي دربارِ انور

مان نڪري، منھنجي مرشد ڪامل جي دل ۾ داخل ٿي ويا آھن. انھن جي روشني اھڙي تہ تيز ۽ تجليءَ واري ھئي جو مان برداشت ڪري نہ سگھيس ۽ بي اختيار ٿي الله اڪبر جو نعرو ھڻي بيھوش ٿي ويس پوءِ ڪنھن بزرگ ڪامل مرشد کان پڇيوتہ اھا ڪھڙي حقيقت ھئي جو توھان جي ھن مريد کي اھي سج ۽ چنڊ نظر آيا ۽ اھي ڪٿان آيا.؟

ان بزرگ مرشد ڪامل فرمايو تہ ”ان وقت آئون رسول اڪرم صلی الله عليه وآلہٖ وسلم جن تي صلوٰة شريف پڙھي رھيو ھوس ۽ ھي اسان جو مريد ذڪر قلبي ۽ ذڪر جليءَ سان پنھنجي دل کي ڏوئي آئيني وانگر صاف ڪري چڪو آھي. اُن ڪري اسان جي دل جو عڪس ھن جي دل ۾ روشن ڏسڻ ۾ آيو. اھي سڀ درود شريف جون برڪتون آھن.“ حاصل مطلب تہ اھو درود شريف ئي ھن کي چنڊ ۽ سج جي صورت ۾ نظر آيو. حالانڪ چنڊ ۽ سج بہ چا آھن، درود شريف تہ ھنن کان لک درجا افضل آھي، ڇو جو اھو فعل ربي آھي. الله تعالیٰ خود ان جو عامل آھي. سُبحَانَ اللهِ تعَالىٰ.

لوڪان نَحوَ صَرفَ، مُون مُطالع سِپرين،
اھوئيءَ حَرف، پڙھيَو پڙھج مَن ۾.

(شاھ لطيف)

مشرق ۽ مغرب وارا ملائڪ

دلائل خيرات ۾ ھڪ لا جواب حقيقت بيان ڪيل آھي تہ حضور اڪرم صلی الله تعالىٰ عليه وآلہٖ وسلم جن فرمايو تہ جنھن شخص

اسان جي تعظيم جي سبب اسان تي درود شريف پڙهيو ته الله تعالىٰ انهيءَ جي سبب هڪ ملائڪ پيدا فرمائي ٿو، جنهن جو هڪڙو پَر مشرق ۾، ٻيو مغرب ۾، پير ستن زمينن جي اندر، مٿو عرش تي آهي پوءِ الله تعالىٰ ان ملائڪ کي حڪم ٿو ڪري ته اي ملائڪ! صلوٰة پڙهه ان شخص تي، جنهن منهنجي محبوب نبي ڪريم صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جي تعظيم جي لاءِ صلوٰة پڙهي. پوءِ اهو ملائڪ قيامت تائين ان شخص تي درود پڙهندو رهندو. سُبحان الله

سُتا سپ پَئي، سَندي مُعلم آسري،
اوهين پڻ سُمهون ناڳوا بندر نام پئي،
جن جي سيد لڄ ڪني، سي سپ لنگهيندا ڪيو.

(شاهه لطيف)

فتح ۽ مدد

شيخ المشائخ علامه شبلي رحمة الله عليه فرمائين ٿا ته اسان جي پاڙي ۾ هڪ شخص فوت ٿي ويو. مون ان کي خواب ۾ ڏٺو ۽ پڇيو مانس ته ڇا ٿيو؟ ان شخص جواب ڏنو ته قبر ۾ مان منڪر ۽ نڪير کي صحيح جواب ڏيئي نه سگهيس، بلڪل گهبرائجي ويس. هو مون تي سخت کان سخت عذاب ڪرڻ لاءِ تيار ٿي ويا. ان وقت هڪ خوبصورت حسين ۽ جميل شخص قبر ۾ آيو، جنهن مان اعلىٰ قسم جي خوشبوءِ اچي رهي هئي. هن منهنجي طرفان ملائڪن کي سوالن جا جواب ڏنا ۽ مان بچي ويس. مون ان کي عرض ڪيو ته توهين ڪير آهيو، جو هن مصيبت جي سخت وقت ۾ مون کي ڪم آيا آهيو؟ ان شخص جواب

ڏنو ته مان تنهنجي گهڻي قدر درود شريف پڙهڻ مان مقرر ڪيل ملائڪ آهيان، مون کي حڪم آهي ته هر مصيبت ۾ تنهنجي مدد ڪريان. سبحان الله درود شريف ڪهڙي نه عجيب نعمت آهي.

سرور ڪونين ﷺ جو درود شريف لاءِ ارشاد

حضور پُرنور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته جڏهن ڪنهن شخص تي ڪا مصيبت اچي ۽ ڪا حاجت ٿئي ته ان کي گهرجي ته ڪثرت سان اسان تي درود شريف پڙهي ؛ ڇو جو گهڻو درود پاڪ پڙهڻ رنج وغم کي دور ڪري ٿو ۽ رزق زياده ڪري ٿو.

وَڏو ڀاڳُ سَندون، جي مَکو پيتي مونئياءِ
وِيي سو تِ ٿئون، رَوضو پَاڪ رَسُول جو.

(سُر سامونڊي ـ شاهه لطيف)

چار سوُ حج

(خزانو، خزانو، خزانو)

حضور سرور ڪونين صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن هڪ دفعي حج ۽ جهاد جي بيان ۾ انهن جا فضائل بيان فرمايا. پاڪ ڪريمن صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص حج ڪري جهاد تي وڃي ٿو، ان کي چار حج جو ثواب ملي ٿو. اهو ٻڌي، اهي ماڻهو، جن ۾ جهاد تي وڃڻ جي طاقت نه هئي، سي مايوس ۽ دلگير ٿيڻ لڳا. حضور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن

فرمايو ته جيڪو شخص اسان تي ڪثرت سان درود شريف پڙهندو ته ان کي چار سؤ دفعا جهاد ڪرڻ جو ثواب الله تعالیٰ عطا فرمائي ٿو.

(حَسن بريلوي)

حضرتَ انس رضی الله تعالیٰ عنه فرمائين ٿا ته ٻه مسلمان جڏهن هڪٻئي کي ملن ٿا ۽ هٿ ملائڻ وقت درود شريف پڙهن ٿا ته مٿن جدا ڪرڻ کان پهرين الله تعالیٰ انهن جا گناهه معاف فرمائي ڇڏي ٿو.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ

غيبي امداد

مواهب لدنيه ۾ تفسير قشيري مان نقل ڪيل آهي ته قيامت ۾ ڪنهن مؤمن جون نيڪيون ڪجهه گهٽ ٿي پونديون ته حضور صلی الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن آڱرجي بل جيترو ويڪرو ڪاغذ جو پرزو ڪڍي انهن نيڪين واري طرف رکندا ته اهو پاسو ڳرو ٿي ويندو. مؤمن چوندو ته منهنجا ماءُ پيءُ اوهان تان قربان، اوهان جي سيرت ۽ صورت ڪيتري نه پياري آهي، توهين ڪير آهيو؟ پاڻ سڳورا صلی الله عليه وآله وسلم جن فرمائيندا، مان تنهنجو نبي محمّد (صلی الله عليه وآله وسلم) آهيان ۽ هي جو ننڍڙو ڪاغذ جو پرزو، جيڪو مون تنهنجين نيڪين واري پاسي رکيو، سو تو جيڪو درود شريف

اسان تي پڙهيو هو، اهو آهي، جنهن تنهنجي انهيءَ حاجت جي وقت مدد ڪئي آهي. (سُبۡحَانَ اللّٰہِ)

آسان صدقو

حديث شريف ۾ آيو آهي تہ ڪا شيءِ خداتعاليٰ جي ڪاوڙ کي ٿڌو نٿي ڪري سگهي، سواءِ صدقي جي؛ ليڪن اگر صدقي ڏيڻ جي ڪنهن ۾ طاقت نہ هجي تہ اهو پنهنجي دعا ۾ درود شريف پڙهي ـــ اهو درود شريف هي آهي:

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَصَلِّ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ ط

هيءُ آسان ۽ بي بها نسخو آهي، جنهن سان ٻئي ڪم بنجي وڃن ٿا. صدقي جو صدقو ۽ درود جو درود شريف. اهو انهن لاءِ آهي جن کي صدقي جي پهچ نہ آهي.

هڪ دوا

هڪ بزرگ خواب ۾ هڪڙي ڪاري ۽ بڇڙي بلا ڏٺي؛ پڇيائون تہ ڪهڙي بلا آهين؟ ان جواب ڏنو تہ آئون تنهنجائي

بُرا اعمال آهيان. انهن پڇيو ته توکان ڪمڙيءَ طرح ڇوٽڪارو حاصل ڪجي؟ ان چيو ته تون نبي آخر الزمان صلي الله عليه وآله وسلم جن تي ڪثرت سان درود شريف پڙهه، اها هر مؤمن لاءِ دوا آهي.

گهڙو پڳو ته گهوريو، آس مَ لاهيج،
لَاتَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ، ترهي ان تريج،
حبيبائي هيج، پسين مُنهن ميهار جو.
(شاه قدس سره)

غريب مان امير

”شرح احياءِ علوم دين“ ۾ روايت آهي ته حضور پُرنور صلي الله عليه وآله وسلم جن تي ڪثرت سان درود شريف پڙهڻ سان فاقه ڪشي، غربت ۽ مفلسي دور ٿي وڃي ٿي. واقعي اگر ڪو شخص عشاء جي نماز کان پوءِ ٽي سوُ تيرهن دفعا بِسْمِ اللّٰهِ سان درود مبارڪ پڙهندو ته انشاءَ الله تعاليٰ جلد امير ٿي ويندو.

حديث شريف ۾ آيل آهي ته جيڪو شخص حضور پُرنور صلي الله عليه وآله وسلم جن تي درود مبارڪ پڙهي ته رسول الله صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن پاڻ ان جي ڪاروبار ۾ متولي يا وڪيل ٿين ٿا. حشر ۾ حساب ۽ اعمالن جي تور وقت، عملن جي ميزان ۾ پلصراط تي هلڻ مهل ۽ ان کان علاوه بيا سڀ گناه بخشائي، ان شخص کي جنت ۾ داخل ڪرائيندا. انشاءَ الله تعاليٰ (ترتيب الصلواة ص: ٣٣)

مصيبت ۾ مدد

جليل القدر عالم دين پنهنجي مشهور ڪتاب ”حصن حصين“ ۾ لکي ٿو ته درود شريف جا منافع لذيذ ميوا بي حساب آهن، ڪو به شخص ڪنهن به حالت ۾ ڦاٿل هجي، ڏک سک ۾ هجي، خاص ڪري تنگي، مشڪل، غم ۽ فڪر جي دور ڪرڻ ۽ حاجت روائي ۾ ڪيئي ڀيرا آزمايو ويو آهي. ايتريقدر جو هلاڪت ۽ موت جي جاءِ ۾ قاسمي

وجڻ جي وقت ۾ به انهي درود شريف جي برڪت سان الله پاڪ مون کي بچائي ورتو. حضرت شيخ عبدالحق محدث دهلويؒ فرمائي ٿو ته دنيا ۽ آخرت ۾ تڪليف کان نجات حاصل ڪرڻ لاءِ درود شريف کان وڌيڪ ٻي ڪا نعمت ڪانهي. سه

زحادثاتِ زمانه نجات اگر طلبي
برو درُودِ بخوان بر محمّد ﷺ عربي

ترجمه: جيڪڏهن زماني جي حادثن کان نجات گهُرين ٿو ته وڃ ۽ پاڪ نبي ﷺ تي ڪثرت سان درود شريف پڙهه.

درود شريف جي اصلي حقيقت

اَفضَلُ الذِڪرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

چيو ويو آهي ته اهو افضل ۽ اعليٰ ان لاءِ آهي، جو انهيءَ ڪلمي شريف ۾ الله ۽ محمّد ﷺ ٻنهي نالا گڏ اچي ويا: مگر غور سان ڏسون ته ان ۾ ڪئڙو راز آهي. هڪ کي التجا ڪئي ويئي آهي ته ٻئي جي لاءِ دُعا گهري ويئي آهي. يعني ٻنهي سان پاڻهو خود روبرو مخاطب آهي. الله تعاليٰ کي عرض ڪيو ويو آهي ته محبوب محمّد صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم ۽ سندن اولاد مٿي سلامتي موڪل. اهي لفظ الله پاڪ به فرمائي رهيو آهي. اسين نه صرف الله تعاليٰ جي ها ۾ ها ملائڻ وارا آهيون. ايڏي وڏي خالق ۽ مالڪ ۽ اهڙي پاڪ اعليٰ بي نياز رب جي ها ۾ ها ملائڻ ڪيڏو نه وڏو ۽ پلارو ۽ سعادت وارو

فعل آهي. انهيءَ ۾ اسين رب پاڪ سان ٻڌل ٿا لڳا رهيا آهيون ۽ رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم سان به. انهيءَ لاءِ اڳ ڪلمو طيب: لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمْ

اول الذڪر ۽ افضل ذڪر آهي ته درود شريف:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ ○

به اعليٰ ڪان اعليٰ دعا آهي. هو افضل الذڪر ۽ هيءَ افضل دعا. هن دعا گهرڻ سان الله تعاليٰ به خوش ته رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم به خوش، سيئي روح به خوش. مطلب ته زمين کان وٺي آسمان تائين ساري مخلوق ۽ سندن خالق به خوش. پوءِ رحمت جي بارش ان شخص تي ڇو نه وسندي رهي؟ سُبْحَانَ اللّٰهِ.

اهو آهي افضل ذڪر ۽ افضل دعا جو فلسفو، جيڪو سڀني فلسفن کان افضل ۽ اعليٰ فلسفو آهي.

بخاري شريف ۾ حضرت ابوهريره رضي الله عنه کان روايت آهي ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو به ڪو شخص هڪ دفعو صدق دل سان لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ پڙهي ته ان تي دوزخ جي باه حرام آهي.

مانهو گهرڻ مال، آئون سڀ ڏينهن گهران سڄڻ،
دنيا تنهن دوست تان، فداڪريان في الحال،
ڪيو نان، نهال، پسڻ تان پري رهيو.
(شاه لطيف)

هڪڙي لفظ جي بدلي ۾ جنت

حضرت عبدالله بن قدار رحمة الله عليه بيان ٿو ڪري ته هڪڙو ڪاتب شخص منهنجو پاڙيسري هو، سو وفات ڪري ويو. مون ان کي خواب ۾ ڏٺو ۽ پڇيو مانس ته اي دوست، ٻڌاءِ ته الله پاڪ توسان ڪهڙو معاملو ڪيو؟ چيائين ته الله پاڪ مون کي بخشي ڇڏيو ۽ اهڙا ته انعام اڪرام مون کي بخشيا اٿس، جو نه ڪنهن اک ڏٺا ۽ نه ڪنهن ڪن ٻڌا، نه ڪنهن جي دماغ جي سوچ ۾ آيا هوندا. مون ڪانئس پڇيو ته تو ڪهڙو عمل ڪيو، جيڪو قبول پيو ۽ جنهن جي بدلي ۾ تون بخشيو ويئين؟ ڪاتب جواب ڏنو ته توکي خبر آهي ته منهنجو ڪم ڪتابت جو هو، سو ڪتاب ۾ جتي جتي حضور اڪرم نورِ مجسم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جو نالو مبارڪ ايندو هو ته اتي ان سان گڏ صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم ضرور لکندو هوس انهيءَ درود شريف جي بدلي ۾ مون کي رب پاڪ بخشي به ڇڏيو ۽ ايڏا وڏا انعام به عطا ڪيائين. سُبْحَانَ اللهِ.

جيڪي ڏَڏَنِ ڏي، گُجهه پيئي ٻجهه ۾،
سوچي سُڻِ سڱنا، ڪِيرت واراڪي،
ته ساز مڙيئي سي، پڙون ڪن پلڪ ۾.

(شاهه لطيف)

جمعي جي ڏينهن ۾ درود جي فضيلت

١:- محبوب رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم فرمايو ته جنهن شخص جمعي جي ڏينهن اسان تي درود شريف پڙهيو، اهو قيامت جي ڏينهن ان حال ۾ ايندو، جو ان سان گڏ هڪ عظيم الشان نور هوندو. اهو نور جيڪڏهن ساري مخلوق ۾ ورهايو وڃي ته سيني لاءِ ڪافي ٿئي. (ڪنز العمال)

٢- بلوغ المسرات ۾ حافظ ابن قيم عليه الرحمة نقل فرمايو آهي ته جمعي جي ڏينهن درود شريف جي فضيلت انهي لاءِ آهي، جو جمعي جو ڏينهن سيني ڏينهن جو سردار آهي ۽ رسول ڪريم صلي الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن ڪل مخلوق جا سردار آهن. ان ڏينهن ۾ درود شريف جي پڙهڻ ۾ هڪ خاص جوڙ آهي، جيڪو ٻين ڏينهن ۾ ڪونهي ٻين بزرگن فرمايو آهي ته حضور اقدس صلي الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جمعي جي رات پنهنجي والد جي پشت مبارڪ مان، والده صاحبه جي شڪم مبارڪ ۾ تشريف آوريا هئا.(ف. درويش)

٣- حضور انور صلي الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص جمعي جي ڏينهن اسان تي هڪ سؤ دفعا درود شريف پڙهي ٿو ان جا هڪ سؤ سالن جا گناهه فورًا معاف ڪيا وڃن ٿا. (الديلمي-آب زر در)

٤- حضرت ابوهريره رضي الله تعالىٰ عنه کان روايت آهي ته هر جمعرات جو رب پاڪ آسمان تان ملائڪ نازل فرمائي ٿو، انهن وٽ سون جا قلم ۽ چانديءَ جا ڪاغذ هوندا آهن، سو جمعرات ۽ جمعي ۾ جيڪو

شخص حضور سرورڪونين صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهندو، ان جو نالو لکن ٿا. (ڪنز العمال)

آءٌ محمد صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم هڪ بيمثال راز آهي

حضرت مولانا قبله فيض الحسن صاحب رحمة الله عليه سهارنپوريؒ جي نانيءَ پنهنجي مرشد سان اچي ڳالهه ڪئي ته جنهن جاءِ ۾ مولانا فيض الحسن صاحب جن وفات فرمائي هئي، ان جاءِ مان هڪ مهيني تائين زبردست خوشبوءِ عطرڪان به وڌيڪ اينديي رهندي هئي. اها حقيقت مولانا محمّد قاسم رحمة الله عليه سان به بيان ڪئي ويئي ته حضرت هيءَ ڇا ڳالهه آهي؟ مولانا صاحب فرمايو ته اهو درودپاڪ جي ڪري آهي. پوءِ جڏهن سندن قريبي مائٽن کان پڇيو ويو ته معلوم ٿيو ته انهيءَ جاءِ ۾ حضرت مولانا فيض الحسن رحمة الله عليه هرجمعي جي رات جو ساري رات جاڳي صلوٰة سڳوري پڙهندا هئا.

وَڻَ ٿا ميو وکَن، پَاڻَ ڌکا ئين پنهنجو،
لِکر، پِتر، چاپڙون، ڏُوڻا ڌار سَهَن،
پسو لَجَ لطيف چئي، ڪيڏي ناهر وَٽن،
ڦريو ڦر جهلن، نيکي ڪارڻ پانهجي.

(شاهه لطيف)

ملائڪن سان گڏ نماز

حضرت ابو ذري رحمة الله عليه جن هڪ شخص کي خواب ۾ ڏٺو ته اهو شخص آسمان تي ملائڪن سان گڏ نماز پڙهي رهيو هو.

حضرت ابي ذريءَ ان شخص کان پڇيو ته توکي هيءَ رتبو ڪيئن نصيب ٿيو؟ ان شخص جواب ڏنو ته مان جڏهن به ڪا حديث شريف لکندو هوس ته حضور پُرنور محبوب سرور ڪونين صلی الله عليه وآله وسلم جن جو نالو مبارڪ جتي ايندو هو ته يڪدم اتي درود شريف لکي ڇڏيندو هوس: ان ڪري رب پاڪ مون کي اهو رتبو عطا فرمايو آهي.

نازَ مَنجهارَانِ نِڪرِي، جڏهن پرين ڪَري ٿوپَنڌ،
يُون پڻ ''بِسمِ اللهِ'' چئي، راهَ ڇِمي ٿـي رَنـد،
اُيـون گهڻي ادب سِين، حُـورون حَيرت هندِ،
سائينءَ جو سوڳـنـد، ساجن سينٿان سُهڻو.

(شاه لطيف)

حضور پُرنور صلی الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو آهي ته جمعي جي ڏينهن اسان تي درود پڙهو، انهيءَ لاءِ جو مُنهنجي امت جو درود شريف هرجمعي جي ڏينهن مون وٽ پيش ڪيو ويندو آهي. ان لاءِ جيڪو مون تي زياده درود پڙهندو هوندو ته اهو مون کي زياده ويجهو هوندو. (امام بيهقي رحمة الله عليه)

حضرت انس رضی الله تعالیٰ عنه کان نقل آهي ته حضور پُر نور

صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جمعي جي رات ۽ جمعي جي ڏينهن مون تي گهڻو درود پڙهو. ان لاءِ جو اگر ڪو شخص اسان تي هڪ ڀيرو درود شريف پڙهي ٿو ته الله پاڪ ان تي ڏهه رحمتون نازل فرمائي ٿو.

مَااَجْمَلَكَ مَااَحْسَنَكَ مَااَكْمَلَكَ
ڪِٿي مِهر علي، ڪٿي تيري ثَنَا
گُستاخ اکيان، ڪِٿي جا لَڙِيَانْ

(مهر علي شاه)

ڪتاب "حصن حصين" جو مصنف بيان ٿو فرمائي ته درود شريف جا فائدا بيشمار آهن، جن کي هڪ جاءِ تي گڏ ڪرڻ بلڪل ناممڪن آهي. مختصر هيءُ ته قيامت ۾ تنگين ۽ پريشانين کان فقط درود شريف جي برڪت سان ئي ڇوٽڪارو حاصل ٿيندو. يعني دنيا ۾ به ۽ دين ۾ به. ان کانسواءِ جو بار بار تجربو ڪيو ويو آهي ته جڏهن به ڪا سخت مشڪل ۽ پريشاني اچي وڃي ٿي ته اها درود شريف جي برڪت سان ئي دفع ٿئي ٿي. بزرگانِ دين تاڪيد ٿا ڪن ته گهٽ ۾ گهٽ هڪ سؤ ڀيرا صلوٰة سڳوري پڙهڻ گهرجي. ان سان قلب ۾ نور روشن ٿئي ٿو. بهتر ته اهو آهي، جو روزانو ٣١٣ ڀيرا صلوٰة شريف جو ورد هميشه لاءِ عادت بنائي وڃي.

مائِڪ مِٺُ سَندوم، اُوندا هيءُ ۾ سو جَمَرو،
حَشَر ويلَ حِسابَ ۾، چَڏي نا ويندوم
سَاريو سَڏُ ڪَندوم، ڪوڪيارو ڪيچ ڌڻي
(شاهه لطيف)

علامہ شهاب خفاجي جو فلسفو

سهين سجن اُبري، چوراسي چنڊن،
بالله ري سُبرين، سڀ اونداهي پاڻيان.
(شاهه قدس سرهٗ)

حضرت علامہ خفاجي عليه الرحمة شرح شريف ۾ فرمايو آهي ته اگر زياده گهڻي صلوٰة سگوري پڙهي نه سگهي ته گهٽ ۾ گهٽ ٣١٣ ڀيرا روزانو پڙهي، اهو هميشه جو پڙهڻ ڪثرت سمجهيو ويندو.

"مزرع الحسنات" ۾ آهي ته الله پاڪ ٣١٣ جي عددن ۾ هڪ خاص تاثير رکيو آهي، جتي به اهو عدد ملي ٿو ته ان ۾ ڀلائي نظر اچي ٿي. الله پاڪ هڪ لک چوويهہ هزار پيغمبرن مان ٣١٣ کي رسول بنايو. جنگ بدر ۾ اصحاب ڪرام رضي الله عنهم جو تعداد به ٣١٣ هو، جن هڪ هزار کان زياده ڪافرن کي ماري ڀڄايو. حضرت طالوت جو لشڪر، جنهن جالوت جي لشڪر کي شڪست ڏني، تنهن جو تعداد به ٣١٣ هو. ان لاءِ اهو عدد هڪ خاص اثر رکي ٿو. والله اعلم

درود شريف لاءِ علامہ سخاوي جو ارشاد

بزرگن جو قول آهي ته درود شريف سڀني کان وڏيڪ شفاعت جو وسيلو آهي. ان محبوب نبي ڪريم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم تي، جنهن تي خود الله تعالىٰ ۽ سندس ملائڪ درود شريف پڙهندا رهن ٿا. الله پاڪ ان صلوٰة شريف کي دنيا ۽ آخرت ۾ پنهنجي قربت سان خاص فرمايو آهي. درود شريف هڪ زبردست نور آهي ۽ اهڙو واپار آهي

جنهن ۾ گناهن جو اصل نه آهي.

علامه سخاوي رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته صلوٰة شريف پڙهڻ سان انسان جا اعمال صاف ٿين ٿا. هي اهو نور آهي، جنهن جو ڪوبه مقابلو ڪري نٿو سگهي. اميدون اٿئي جي برڪت سان پوريون ٿين ٿيون، دل پُرنور ٿئي ٿي، الله پاڪ جي رضا ۽ خوشنودي حاصل ٿئي ٿي ۽ قيامت ۾ سختيءَ کان پناهه ۾ رهندو ۽ گنهگارن جو بيڙو پار ڪرڻ واري شئي اهائي صلوٰة شريف آهي. هي سڀني عملن کان وڌيڪ اجر ۽ ثواب ڏيارڻ وارو عمل آهي. (آمين)

محبوب صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جو پنهنجي اُمتيءَ کي ڇهين ڏينهن

حضرت شيخ ابن حجر مڪي رحمة الله عليه جي روايت آهي ته هڪ شخص هر رات سمهڻ مهل حضور صلى الله عليه وآله وسلم تي درود شريف پڙهندو هو، تنهن هڪ رات خواب ۾ ڏٺو ته حضور سرورِ عالم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن تشريف فرما ٿيا آهن. ان سڄي جو سارو گهر روشن ۽ سُرهاڻ سان مهڪجي ويو.

آيا آس ٿيام، ٻارو چا پنهوار ۾.
پسي پَهَر پنهون جي، ٿين سرنهڻ لڙيام،
گوندر وسريام، شڪن شاخن ڪيون.

—

ڪيچان آيو قافلو، عطر آڻندا سُونهَن،
ڪٿوري خوشبوءِ سين، وڻ ٽڻ واسيائون،
پسندي پنهون چار کي، وسريون وڃائون،
ڪيما ڪوڙيائون، وريو بخت ڀنڀور جو. (شاهه لطيف)

لهه عطر - از رسالو علامه قاضي.

حضورسيد عالم صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن ڪيس فرمايو ته تنهنجو وات، جنهن سان تون اسان تي درود پڙهندو آهين، اسان ڏي ڪر ته اسين ان کي چُمون. ان شخص شرمائيندي پنهنجو ڳل پيش ڪيو. ان کان پوءِ ڪيس ننڊ مان سجاڳي ٿي پيئي، جاڳڻ سان ته سارو گهر مشڪ ۽ عنبر کان وڌيڪ خوشبوءِ سان مهڪي رهيو آهي. وڏو فائدو صلوٰة سڳوريءَ جو اهو آهي، جو خود حضرت پيغمبر ڪريم صلى الله عليه واٰله وسلم جن جي زيارت نصيب ٿئي ٿي. خاص ڪري جيڪو هن ڪتاب جا درود شريف پڙهندو، تنهن کي جلد ڪاميابي حاصل ٿيندي. اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالىٰ.

عمل آسان مگر اجرِ عظيم

حضرت رفيع رضى الله عنه، حضور اڪرم صلى الله عليه واٰله وسلم جن جو هيءُ قول مبارڪ نقل فرمائين ٿا ته محبوب سيد عالم صلى الله عليه واٰله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص هيءُ درود شريف پڙهي ته ان لاءِ منهنجي شفاعت واجب آهي. اهو درود شريف هي آهي:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ط

يعني: اي الله! محمّد صلى الله عليه وآلہٖ وسلم تي درود موڪل ۽ انهن کي قيامت جي ڏينهن اعلىٰ درجي تي فائز ڪر، جيڪو تو وٽ نهايت مقرب ۽ مٿاهون مقام هجي.

بي مثال محبت

ابن مسعود رضی الله عنه فرمايو ته حضور صلى الله تعالىٰ عليہٖ وآلہٖ وسلم جن ارشاد فرمايو:

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً

يعني قيامت جي ڏينهن سيني کان ويجها اسان کي اهي شخص هوندا، جن ڪثرت سان درود شريف پڙهيو هوندو.

ان کان وڏيڪ ٻي ڪهڙي نعمت گهرجي، جو حضور صلى الله عليه وآلہٖ وسلم جن جو سايو مبارڪ نصيب ٿئي ۽ محبوب نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تعالىٰ عَلَيْهِ وَآلِہٖ وسلم جن سان اسين گڏ هجون ته پوءِ ڪهڙو خوف ۽ ڪهڙو خطرو. اها محبت، بيمثال هوندي ۽ بيمثال نعمت.

امام رازيؒ جو فلسفو

حضرت امام فخر الدين رازي رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته، استغفار ۽ درود ٻنهي مان بهتر آهي ته توهين صرف درود پاڪ پڙهو ۽ استغفار جو ڪم حُضور سيد عالم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِہٖ وسلم جن

ٿي ڇڏي ڏيو ؛ جو ته درود شريف ته سراسر فعلِ الاهي آهي ، ان جي منظور ۽ نامنظور هڻ جو ڪو سوال ئي پيدا نٿو ٿئي ، مگر استغفار دُعا ۾ هڪ درخواست آهي ، ان جي ڪا گارنٽي نه آهي ، قبول ٿئي يا نه به ٿئي . اگر دُعا ۾ اخلاص وغيره شامل نه آهي ته ان جي قبول نه ٿيڻ جو انديشو آهي ، انهي لاءِ استغفار جو يقين نٿو ڪري سگهجي ، مگر درود شريف جي قبوليت ۾ ڪنهن شڪ ۽ شبهي جي ڪا به گنجائش نه آهي . ان لاءِ اها وات اطمينان بخش ۽ پُرامن وات آهي ته اسين زياده کان زياده درود شريف جو ورد جاري رکون ۽ استغفار يا بخشش جو ڪم محبوب سيد عالم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي حوالي ڪريون ، ڇاڻ هميشه پنهنجي امت جي لاءِ استغفار ڪندا رهن ٿا ۽ حضور سرور ڪونين صلى الله عليه وآله وسلم جن جي دعا ۽ استغفار هر حال ۾ قبول ئي قبول آهي . هيڏانهن اسان جو درود به قبول ، هوڏانهن حضور اقدس صلى الله عليه وآله وسلم جي استغفار به قبول . ٻنهي ئي پاسن کان ڪاميابي ئي ڪاميابي آهي .

ثمر ڄڻين نه سان، هوت حمايتي تن جو،
ڪري ڇيچ ڇپر ۾، ٻُنهون ايندو پاڻ،
تيندي رُوح رهاڻ، لحظي منجهه لطيف چئي.
(شاه قدس سرهٗ)

عشق ۽ عبادت

عشق ۽ عبادت ۾ ايترو فرق آهي ، جيترو زمين ۽ آسمان ۾ عبادت ۾ سجدو لازمي آهي ۽ عشق ۾ درود شريف . عبادت ۾ جنت ملي ٿي ۽ عشق ۾ الله جو جمال ؛ مگر جنت الله تعالىٰ جي جمال کان سواءِ بي معنىٰ ، بي رنگ ۽ بي مزي آهي . تحقيق آهي ته عبادت ڪري جنت حاصل ڪرڻ ۾ مزو آهي ، مگر درود شريف پڙهي جمالِ الاهي حاصل

ڪرڻ ۾ وڏيڪ لطف ۽ مزو آهي.

مجلس ۽ مغفرت

صوفين ڪرامن مان هڪ بزرگ نقل ٿو ڪري ته هڪ شخص جنهن جو نالو "مسطح" هو، سو ساري عمر گناهن ۾ غرق رهيو. مرڻ کانپوءِ ڏٺو ويو ته خوب مزي ۽ شان سان هو. مون کانئس پڇيو ته اهو انعام توکي ڪيئن حاصل ٿيو، جو الله تعالىٰ فورًا مغفرت فرمائي ۽ وڏا انعام اڪرام توکي عطا ڪيا. ٻڌاءِ ته ڪهڙي عمل جي بدلي ۾ توکي اها سعادت نصيب ٿي؟ چيائين ته مان هڪڙي حديث شريف لکڻ واري استاد وٽ ويٺو هوس، جڏهن استاد حديث شريف لکڻ وقت درود شريف پڙهيو ٿي ته مون به زور سان درود شريف پڙهيو ٿي. بس انهيءَ جي ڪري الله تعالىٰ مون کي ۽ ساري مجلس وارن کي بخشي ڇڏيو آهي. بيشڪ هو خود مختار ۽ مالڪ آهي.

تاج ۽ رحمت

حضرت ابو العباس احمد بن منصور رضي الله عنه جو جڏهن انتقال ٿي ويو ته شيراز وارن مان هڪ بزرگ انهن کي خواب ۾ ڏٺو ته ابوالعباس احمد شيراز جي جامع مسجد ۾ ويٺا آهن؛ مگر محراب جي اندر ويٺا آهن، سندن بدن تي نهايت قيمتي لباس آهي، مٿي تي چمڪدار تاج آهي، جو موتين ۽ جواهرن سان ڳتيو پيو آهي. خواب ڏسڻ واري بزرگ حيرت مان پڇيو ته حضرت! هيءُ ڪهڙو اعزاز آهي، جنهن

مون کي حيرت ۾ وجهي ڇڏيو آهي ؟ حضرت ابوالعباس احمد فرمايو
ته الله تبارڪ وتعالیٰ منهنجي مغفرت فرمائي ۽ مون تي وڏا ڪرم ڪيا آهن
۽ مون کي هيءَ وڳو ۽ تاج عطا فرمايو آهي. اهو سڀ محبوب نبي ڪريم
صلی الله عليه وآله وسلم جن تي درود ڪثرت سان پڙهڻ جي سبب
انعام مليو اٿم.

بي نظير درود شريف

حضرت ابنِ عباس رضی الله عنه فرمائين ٿا ته حضور پُر نور صلی الله
عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص هيءَ دُعا ڪري:

جَزَى اللهُ مُحَمَّدًا مَاهُوَ اَهْلُهٗ

”يعني: الله تعالیٰ! اسان جي طرفان (محبوب) محمّد صلی الله عليه
وآله وسلم جن (۽ سندن اهل پاڪ) کي جزا ڏي، جنهن جا اُهي
مستحق آهن“.

ته ان جو ثواب ستر ملائڪن کي محنت ۾ وجهندو آهي. يعني
الله پاڪ جا ستر ملائڪ هڪ هزار ڏينهن تائين ان شخص جي
لاءِ دُعا گهرندا رهندا. سُبْحَانَ اللهِ.

درود شريف دعا به آهي ۽ دوا به آهي

هڪ علامه بزرگ، جنهن جو نالو حضرت ابن المشتهر جي نالي
سان مشهور آهي، سو فرمائي ٿو ته جيڪو شخص چاهيندو هجي ته

الله تعاليٰ جي اهڙي حمد ۽ تعريف ڪريان، جا سڀ کان افضل هجي ۽ ايتا تائين ڪنهن به مخلوق اهڙي حمد نه ڪئي هجي، جا اولين ۽ آخرين ۽ مقرب ملائڪن آسمان ۽ زمين وارن سيني کان افضل هجي ۽ خاص الخاص اهڙو درود شريف، جو سيني کان افضل ترين هجي ته هي درود شريف پڙهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا اَنْتَ اَهْلُهٗ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَنْتَ اَهْلُهٗ وَافْعَلْ بِنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

يعني اي الله! سڀ حمد ۽ تعريف تنهنجي لاءِ آهي، جيڪا تنهنجي شان جي مطابق آهي، پوءِ تون محمّد صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود موڪل، اهو جيڪو تنهنجي شان وٽان آهي. اي الله! تون مون سان به اهو ورتاءُ ڪر، جيڪو تنهنجي شان جي مطابق ۽ تنهنجي شايانِ شان هجي. بيشڪ، تون ئي ان جو مستحق آهين، جو تو کان ڊڄڻ گهرجي ۽ تون ئي مغفرت ڪرڻ وارو آهين.

هيءُ درود به آهي ۽ دُعا به آهي. الله تعاليٰ اسان سيني کي توفيق عطا فرمائي، جيئن اسين هن درود کي بار بار پڙهون ۽ ٻين کي به سيکاريون. آمين.

ڦي مائهو

علامه سخاوي رحمة الله عليه هڪ حديث شريف حضور پُرنور صلى الله عليه وآله وسلم جن کان نقل ڪئي آهي ته ڦي مائهو قيامت جي ڏينهن الله تعاليٰ جي عرش عظيم جي ڇانو هيٺ هوندا، جنهن ڏينهن ان ڇانو کان سواءِ ڪا به ڇانو نه هوندي هڪ اهو شخص جيڪو ڪنهن مصيبت زده جي مصيبت کي هٽائي ٿو. ٻيو اهو شخص جيڪو منهنجي سنت کي وري زنده ڪري ٿو ۽ ٽيون اهو جيڪو مون تي ۽ منهنجي آل تي ڪثرت سان درود پڙهي ٿو.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَصَلِّ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ ؕ

جنت جو پروانو

حضرت خالد ابن ڪثير رحمة الله عليه جي وفات جو وقت جڏهن ويجهو آيو، تڏهن مائهن سندن سيراندي وٽ هڪ پرچو پيل ڏٺو. جنهن تي هي مضمون لکيل هو: بَرَاءَةٌ مِّنَ النَّارِ لِخَالِدِ ابْنِ

ڪَثِيْرٍ ـ يعني خالد بن ڪثير کي دوزخ کان نجات آهي“ انهي پرچي
کي ڏسي ، ماڻهن ڳڻ ڏ ڻي ، سندن گهر وارن کان پڇيو ته ڪهڙو سبب
آهي؟ سڀئي حيران ۽ بيقرار هئا ته ڏسون ته ڪهڙي سبب اهو پرچو
کين مليو آهي! گهر وارن کان معلوم ٿيو ته حضرت خالد جو عمل هوندو
هو، جو هر جمعي تي ڏهه هزار ڀيرا حضور صلى الله عليه واٰله وسلم جن
تي درود شريف پڙهندو هو ۽ ان کان سواءِ سندن اهو معمول هو جو
روزانو رات جو نهايت ادب سان ڏهه هزار ڀيرا هي درود شريف
هميشه پڙهندا هئا.

وَڏاوَڻُ وَنُڪارجا، جِتِ نانگَ سُجهن نيلا،
اُتي عَبدُ اللّطِيف چئي، ڪياهيڪلين حِيلا،
جِتِ ڪُرَّمَ ڏ قِبيلا، اُتَ رَسيج رَهبر راهه ۾.
(شاهه قدس سرهٗ)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاٰلِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

سبحان الله ! هن درود شريف جي محبت ۽ ادب سان پڙهڻ جو
انعام ڪين هن دنيا ۾ ئي سند ۽ پرواني جي صورت ۾ ملي ويو . اڃا
آخرت ۾ ، جيڪي ڪجهه ملندو ، سوچ ۽ سمجهه کان ٻاهر آهي.
هن فاني دنيا ۾ اهڙا به پهتل بزرگ پيا آهن ، جيڪي نماز ۾ التحيات
پڙهڻ ويهن ٿا ته جڏهن ” اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ “ چون ٿا ته حضور اڪرم
صلى الله عليه واٰله وسلم جن انهن کي باقاعده جواب ۾ ” وَعَلَيْكُمُ
السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهٗ “ فرمائين ٿا . اها سڀ درود شريف
جي برڪت ۽ پلائي آهي ۽ انهي آسان عمل سان حاصل ٿي سگهي ٿي .

هڪ فقيري فلسفو

سڀ کان اول قبر ۾ جنهن کان سوال ڪيو ويندو ، اهو روح آهي ۽ روح کي پاڪ ڪرڻ لاءِ ، صلواة سڳوري کان وڌيڪ ڪا شيءِ ڪا نه آهي. حضور پُرنور صلى الله عليه وآله وسلم جن خود فرمايو آهي ته اسان تي زياده کان زياده صلواة پڙهو ، ڇو جو اهو توهان جي لاءِ پاڪائيءَ جو وسيلو آهي - (ابوالعلیٰ موصلي). يعني حضور پُرنور صلى الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن پاڻ انهيءَ ڳالهه جو اعلان ڪري ڇڏيو آهي ، ته پاڪيزگيءَ جو نسخو صلواة شريف آهي. صلواة شريف انسان ۽ سندس روح کي اهڙو ته پاڪ ڪري ٿي ، جنهن جو ڪو مثال ناهي . ايتري قدر جو ، جن باعلم عالمن ، فقيهن ، محدثن ۽ فقيرن درود وسلام تي چيلهه ۾ سندرو ٻڌي ، ڪثرت سان ورد ڪيو، انهن کي محبوب تاجدار عالم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي روحانيت جي برڪت سان لکين گناهگارن کي شفاعت جي بشارت هن دنيا ۾ ئي ملي ويئي. انهن محدثن ۽ فقيهن کي اهڙيءَ طرح انشاء الله تعالیٰ روز قيامت ۾ به گناهگارن جي شفاعت جو حق حضور سرور عالم صلى الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن عطا فرمائيندا . جهڙيءَ طرح باڪمال عاشق رسول (صلى الله عليه وآله وسلم) حضرت اويس قرني رضي الله عنه کي حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن حضرت عمر فاروق رضي الله عنه ۽ حضرت علی ڪرم الله وجهه جن هٿان پيغام موڪليو ته "اوهين به امتِ محمديءَ جي مغفرت ۽ بخشش لاءِ دعا گهرو." حالانڪ شفاعت جا صاحب

محبوب پاڪ جن پاڻ آهن؛ ليڪن رب پاڪ محبوب سيّد عالم صلى الله عليه واٰله وسلم جن جي سفارش سان اهو اعزاز امت جي ڪجھ ولين، بزرگن ۽ فقيرن کي ب عطا فرمايو آهي. هن ڪان وڌيڪ ٻي عزت افزائي ڪهڙي ٿي سگهي ٿي. سُبْحَانَ اللّٰهِ!

اهڙي طرح هڪ زبردست محدث عالم حضرت شيخ شاذلي رحمة الله عليه جو اهو شان هو، جو پاڻ پنجن ئي وقتن جي نماز حضرت پيغمبر ڪريم صلى الله عليه واٰله وسلم جن جي پويان ادا ڪندا هُئا. هڪ ڏينهن حضور صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن ڪيس فرمايو ت اي شاذلي (رحمة الله عليه)! تون قيامت جي ڏينهن هڪ لک ماڻهن جي شفاعت ڪندين؛ جو جو تون محبت، ادب ۽ اخلاص سان اسان تي درود شريف پڙهندو رهين ٿو. (مَعَارِجُ الْمُؤْمِنِيْنَ)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

درود شريف خلوص ۽ محبت سان پڙهڻ سان ماڻهو اهڙي وڏي شانائتي منزل کي وڃي پهچي ٿو، جنهن جو دنيا ۾ ڪو گمان ب نٿو ڪري سگهي. سيني ڪان وڏي عبادت اها آهي، حضور پرنور صلى الله عليه واٰله وسلم جن سان گڏ هجڻ ڪيڏي وڏي سعادت ۽ نيڪبختي آهي. هيءُ عاشقيءَ جو فلسفو يا محبت ۽ فقيريءَ جو فلسفو آهي؛ ڇاڪاڻ ت رسول اڪرم صلى الله عليه واٰله وسلم جن پاڻ فرمايو آهي ت جيڪو سيني ڪان زياده اسان تي درود شريف پڙهندو، اهو قيامت ۾ سيني ڪان وڌيڪ اسان کي ويجهو ۽ نزديڪ هوندو. ان ڪان وڌيڪ ٻي ڀلا ڪهڙي نعمت آهي، جو خود رسول الله صلى الله عليه واٰله وسلم جن

جي رفاقت نصيب مجي. وڏا نيڪ بخت آهن اهڙا رفيق.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكۡ وَسَلِّمۡ ○

مُترجم طوفان هڪ بيت تي تبصرو

دل از عشقِ محمّد ريش دارم
رفاقت با خداے خويش دارم

حضور محبوب سيّد عالم صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن جو هڪ سچو عاشق فرمائي ٿو ته مون پنهنجي دل حضور صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن جي محبت ۾ هميشه لاءِ زخمي ۽ چُور چُور ڪري ڇڏي آهي. سندن فراق ۾ منهنجي دل بيدار آهي. انهيءَ محبت واري معاملي ۾ مان به الله تعالىٰ جو رفيق آهيان: ڇاڪاڻ جو رب پاڪ به منهنجي مٺي محبوب محمّد صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن سان محبت ۽ عشق رکي ٿو ۽ مان به ان جو غلام ۽ عاشق آهيان. ان ڪم ۾ پنهنجو الله ۽ آئون سندس بندو ٻئي گڏ رفيق آهيون.

ڏسو ته حضور صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن جي محبت جو نتيجو، جنهن بندي کي الله جو رفيق بنائي ڇڏيو. انهيءَ راه تي

ٻانهو ۽ الله، گڏ نظر اچي رهيا آهن. ٻانهي جي عظمت ۽ بلنديءَ جو عروج ته ڏس جو ان کي محبوب مُحَمَّد صلى الله عليه وآله وسلم جي محبت ۽ عشق مان، الله تعالىٰ ڪيتري نه آسانيءَ سان ملي ويو ۽ رفيق ٻڻجي ويو. مگر اهو عشق ۽ اها محبت سواءِ درود شريف جي ٻيءَ ڪنهن به عبادت مان حاصل نٿي ٿي سگهي. جيڪڏهن محبت جي معاملي ۾ الله جا رفيق ٻڻجڻ جا خواهشمند آهيو ته حضور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن تي رات ۽ ڏينهن، اٿندي ۽ ويهندي، هلندي ڦرندي درود شريف پڙهو پوءِ ڏسو ته ڪٿي ٿا پهچو.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِيْ عِلْمِ اللّٰهِ صَلٰوةً دَآئِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ ؕ

رحمت جي پالوٽ

ڪتاب ”وسيلة العظمىٰ“ ۾ هڪڙي حڪايت بيان ڪيل آهي ته هڪ شخص حضور اقدس صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن وٽ اچي ڪين سلام عرض ڪيو، ان وقت زيد بن ثابت رضى الله عنه

حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن سان گڏ هو. حضرت زيد رضي الله عنه فرمائي ٿو ته ان ماڻهوءَ جي هٿ ۾ اُٺ جي مُهار هئي ايتري ۾ مٿان هڪ شخص پُهچي ويو، تنهن اچي عرض ڪيو ته هن منهنجو اُٺ چورايو آهي. ان وقت اُٺ رڙ ڪئي. حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن اٺ ڏانهن ڌيان ڪيو ۽ ان اعرابيءَ کي فرمايائون ته تون غلط ۽ ڪوڙو آهين. اهو اعرابي اتان هليو ويو. حضور پُرنور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن پهرئين ماڻهوءَ کي فرمايو ته تون جنهن وقت هتي اچي بيٺين، ان وقت تون ڇا ڪري رهيو هئين؟ جو تنهنجي هن اُٺ اسان سان ڳالهايو؟ ان ماڻهوءَ عرض ڪيو ته يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ! منهنجا ماءُ - پيءُ اوهان مٿان قربان، آئون ان وقت اوهان تي درود شريف پڙهي رهيو هوس. حضور اقدس صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جنهن وقت تنهنجو اُٺ اسان سان حقيقت بيان ڪري رهيو هو، تنهن وقت اسان ڏٺو ته الله جا نوري ملائڪ تمام گهڻي تعداد ۾ مٿان لهي رهيا هئا. يعني ان شخص جي درود پڙهڻ جي برڪت سان اُٺ به واقعو بيان ڪيو ۽ رحمت جي ملائڪن جو نزول به ٿي رهيو هو. اها آهي درود جي برڪت.

حضور صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ جي زيارت ۽ ملاقات

علامه سخاوي رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته جيڪو شخص هيءُ درود شريف حضور سيد عالم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم تي پڙهندو

ته اهو نبي ڪريم صلی الله عليه وآله وسلم جن جو خواب ۾ ديدار ڪندو ۽ قيامت ۾ به سندن زيارت سان مشرف ٿيندو ۽ پاڻ ڪريم صلی الله عليه وآله وسلم جن ان جي سفارش ڪندا ۽ حوض ڪوثر تي ان کي آب ڪوثر پياريندا.

آئنجي ته سو جيڏيون، مُنهنجي پُنهون جي پابوهه،
ته سَنجهي ۽ صُبوح، هُوند ته ويَان وِسري.
(شاه قدس سره)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى رُوْحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْاَرْوَاحِ وَعَلٰى جَسَدِهٖ فِى الْاَجْسَادِ وَعَلٰى قَبْرِهٖ فِى الْقُبُوْرِ ○

هن درود شريف جي معنیٰ آهي ته ” اي الله! درود موڪل اسان جي سردار محمّد رسول الله صلی الله عليه وآله وسلم جن جي روح مبارڪ تي ۽ سندن جسم مبارڪ تي ۽ سندن قبر مبارڪ تي “

مرض جي خاتمي لاءِ درود شريف

”نزهة المجالس“ ڪتاب ۾ آهي ته هڪ نيڪ ۽ صالح شخص شهاب الدين ابن ارسلان رحمة الله عليه وٽ ويو (جو هڪ وڏو زاهد، عابد ۽ عارف بالله شخص هو) ۽ پنهنجي مرض جي تڪليف بيان ڪيائين. انهن فرمايو ته ترياق ۽ مجرب دوا ڪم ۾ ڇو نه ٿو آڻين

غافل ؟ مٿي درود شريف پڙهندو رهه ، مرض از خود رفع ٿي ويندو.
درود شريف هي آهي :

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمۡ وَبَارِكۡ عَلٰى رُوۡحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الۡاَرۡوَاحِ وَصَلِّ وَسَلِّمۡ عَلٰى قَلۡبِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الۡقُلُوۡبِ وَصَلِّ وَسَلِّمۡ عَلٰى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِى الۡاَجۡسَادِ وَصَلِّ وَسَلِّمۡ عَلٰى قَبۡرِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الۡقُبُوۡرِ ○

ڪاري مان اڇو

ڪتاب "روضة الفائق" ۾ هڪ قصو بيان ڪيل آهي، جنهن ۾ سفيان ثوري رحمة الله عليه بيان فرمايو آهي ته مان بيت الله شريف جو طواف ڪري رهيو هوس. مون هڪ شخص کي ڏٺو جو هر قدم تي درود شريف پڙهي رهيو ، ٻي ڪا به شيءِ تسبيح تهليل وغيره اصل نٿي پڙهيو . مون ڪانئس ان جو سبب پڇيو ته ان

شخص ٻڌايو ته منهنجو پيءُ رستي ۾ بيمار ٿي پيو ۽ فوت ٿي ويو. سندس منهن سياه ڪارو ٿي ويو هو. مان اهو ڏسي سخت پريشان ٿي پيس، روئندي روئندي منهنجي اک لڳي ويئي، ايتري ۾ ڏٺم ته هڪ نهايت خوبصورت بزرگ، جنهن جهڙو حسين شخص مون ڪڏهن به ڪونه ڏٺو هو ۽ ان جي بدن مان جيڪا خوشبوءِ آئي ٿي تنهن جهڙي خوشبوءِ مون ڪڏهن به نه سنگهي هئي. سو تڪو تڪو هلندو آيو ۽ ان بزرگ اچڻ شرط منهنجي پيءُ جي منهن مٿان چادر هٽائي ۽ منهن تي پنهنجو هٿ مبارڪ ڦيرايو ته سندس منهن نوراني ۽ سفيد ٿي پيو. جڏهن اهو بزرگ واپس وڃڻ لڳو ته مون کين منٿ ڪئي ۽ سندن نالو پڇيو. ان بزرگ جواب ڏنو ته "مان محمّد بن عبد الله (صلى الله عليه وآله وسلم) آهيان. تنهنجو پيءُ وڏو گناهگار شخص هو، مگر مون تي هميشه درود شريف پڙهندو رهندو هو، سو مون سندس فرياد ٻڌو ۽ سندس مدد لاءِ پهچي ويس. مان ان شخص جي فرياد رسي ڪندو آهيان، جيڪو مون تي گهڻو درود شريف پڙهي ٿو." سو مان هاڻي رات ڏينهن درود شريف پڙهڻ ۾ مشغول آهيان.

ٿورا، نه ٿورا، مون تي مَارُوئڙن جَا،
پلايون پيرا، گهٽي گهڻنديس ڪيترا.

(شاهه لطيف)

هڪ لک نيڪين لاءِ درود شريف

حضرت مولانا محمّد علي خان رامپوري پنهنجي مشهور ڪتاب ”فلاح دين ۽ دنيا“ ۾ فرمائي ٿو ته جيڪو شخص خلوص دل، بيپناهه محبت ۽ ادب سان هڪ دفعو به حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن تي صلواة سڳوري پڙهي ٿو ته اهو شخص گناهن کان پاڪ ٿي وڃي ٿو، ڄڻ ته ماءُ جي پيٽ مان هينئر ڄائو آهي ۽ سندس اعمال نامي ۾ هڪ لک نيڪيون لکيون وڃن ٿيون ۽ سندس شمار جيئرن اوليائن ۾ لکيو وڃي ٿو.

ستر هزار ڏينهن ستر هزار راتيون

”مزرع الحسنات“ ۾ درج آهي ته جيڪڏهن ڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ٿو ته الله تعاليٰ جا ستر ملائڪ هزار ڏينهن تائين ان شخص جي اعمالنامي ۾ نيڪيون لکندا رهندا. درود شريف هي آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰىٓ اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ.

يعني: يا الله! تون حضور آقا محبوب محمّد صلى الله عليه وآله وسلم ۽ سندن آل تي سلامتي موڪل، جو تنهنجو محبوب ۽ پسنديده پيغمبر آهي.

جَهِ سِين سَنيہِ جَنِ، ڳالهيون پرين تُنهنجُون،
لُوُن لُوُن هيٺ وِڃن، رڳُون رَبابن جِيئن.
(شاهه لطيف)

حضرت عبدالرحمان صديقي صاحب پنهنجي تصنيف ۾ فرمائين ٿا ته خاص ڪري طالب علمن لاءِ لازم هئڻ گهرجي ته هو گهٽ ۾ گهٽ روزانو هڪ سؤ ڀيرا درود شريف جو ورد ڪري ڇڏين، ڇو جو ان سان قلب روشن ۽ منور ٿئي ٿو. مون ناچيز جو به اهو تجربو ڪيل آهي. واقعي دل کي روشن ۽ قلب کي منور ڪرڻ وارو ڪو وظيفو آهي ته درود شريف ئي آهي. انهيءَ لاءِ درود شريف کي تاج الوظائف چوندا آهن، يعني وظيفن جو تاج ۽ وظيفن جو سردار.

پاڻهو مُنهن مون ۾، ويٺا ڦي وهسن،
جوڳي جاناڪن، آيا الوهيت ۾.

(سُر رامڪلي- شاهه لطيف)

حضرت جبرئيل عليه السلام جي پيدائش جو راز

حضرت جبرئيل عليه السلام جون هڪ هزار زبانون ۽ ڇهه سؤ پَرَ آهن. مٿي ڪان وٺي پيرن تائين مٿس زعفران جهڙا وار آهن، ۽ سندس ٻنهي اکين جي وچ ۾ هڪ سج آهي ۽ هر هڪ جي مٿان هڪ ستارو، مثل چنڊ جي روشن آهي. هر روز ٽي سؤ سٺ دفعا نور جي درياءَ ۾ ٽٻي لڳائي ٿو. جڏهن نور جي درياءَ مان ٽٻي هڻي نڪري ٿو ته پنهنجا پَرَ ڇنڊي ٿو، انهن مان ڪيترائي ڦڙا ڪرن ٿا، انهن ڦڙن ۽ هر هڪ قطري مان الله تعاليٰ هڪ ملائڪ پيدا ٿو فرمائي، جيڪو قيامت تائين الله تعاليٰ جي حمد ۽ تسبيح ڪندو رهندو. هڪ ڏينهن حضرت جبرئيل عليه السلام حضور صلي الله عليه وآله وسلم

جن جي خدمتِ اقدس ۾ حاضر ٿيو ۽ عرض ڪيائين ته يارسول الله صلي الله عليه و آله وسلم! رب تعاليٰ جَلَّ جَلالهٗ مون کي جڏهن پيدا فرمايو، تڏهن ڏهن هزارن سالن تائين ته مون کي ڪا به خبر نه پيئي ته مان ڇالاءِ پيدا ڪيو ويو آهيان ۽ مان ڇا ڪريان. ڏهن هزارن سالن کانپوءِ ندا آئي: اي جبرئيل (عليه السلام)! تڏهن مون کي خبر پيئي ته منهنجو نالو جبرئيل (عليه السلام) آهي. مون بروقت جواب ۾ عرض ڪيو ته "لبيڪ اللهم لبيڪ". الله جَلَّ جَلالهٗ حڪم فرمايو ته منهنجي حمد ۽ ثنا بيان ڪريو. پوءِ ڏهن هزارن سالن تائين مان الله تعاليٰ جي پاڪائي بيان ڪندو رهيس. وري حڪم ٿيو ته منهنجي بزرگي ۽ وڏائي بيان ڪر، سو ڏهن هزارن سالن تائين مان رب پاڪ جي وڏائي ۽ بزرگي بيان ڪندو رهيس. تنهن کان پوءِ مون تي عرشِ عظيم جو نور ظاهر ٿيو، مون عرش مٿي هي ڪلمو شريف:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللهِ ط

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ط

لکيل ڏٺو. مون عرض ڪيو ته اي خالقِ اڪبر! هي محمّد الرسول الله ڪير آهن؟ حُڪم ٿيو ته: اي جبرئيل (عليه السلام)! اگر محمّد (صلي الله عليه وآله وسلم) جن نه هجن ها ته مان توکي پيدا ئي نه ڪريان ها. نه جنت پيدا ڪريان ها ۽ نه دوزخ، نه چنڊ، نه سج ۽ نه ڪا ٻي ڪا مخلوقات. اي جبرئيل (عليه السلام)! محمّد (صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم) تي درود پڙهه. پوءِ مان ڏهه هزار سال اوهان تي

درود پڙهندو رهيس. مٺ مان ظاهر ٿيو ته جبرئيل عليه السلام کي الله تعالىٰ ڇا جي لاءِ پيدا فرمايو.

درود شريف جي مدد

هر مشڪل، هر مصيبت ۽ ڪم ۾ مدد جي لاءِ درود شريف هڪ نعمت آهي ۽ آخرت ۾ به هر ڪنهن تڪليف ۽ مصيبت کان امن ۽ پلصراط تان اک ڇنڀ ۾ گذري وڃڻ، اهي سڀ درود شريف جا ئي معجزا آهن.

حضور ﷺ جن جو سجدو ۽ الله تعالىٰ جو جواب

حضرت عبدالرحمان بن عوف رضي الله عنه کان روايت آهي ته هڪ ڏينهن حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن ٻاهر نڪتا ۽ روانا ٿي ويا، تانجو هڪ کجين جي باغ ۾ پهچي، الله کي سجدو ڪيائون اهو سجدو ايڏو ته ڊگهو ڪيائون، جو مون کي خوف ٿيڻ لڳو ته (الله نه ڪري) حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن شايد رحلت فرمائي ويا، سو مان وڏي ڪين ته سڻ لاءِ ويس ته پاڻ ڪريمن صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن مٿو مبارڪ سجدي مان کنيو ۽ مون کي فرمايائون ته عبدالرحمان! جبرئيل عليه السلام آيو هو. سو اسان کي اها خوشخبري ٻڌائي ويو آهي ته الله تعالىٰ فرمايو آهي ته جيڪو شخص اوهان تي درود شريف پڙهندو، الله تعالىٰ بيشڪ ان تي پنهنجون رحمتون نازل فرمائيندو ۽ جيڪو اوهان تي سلام چوندو، ته الله تعالىٰ ان شخص

تي ڏهه ڀيرا سلام موڪليندو.

درود شريف جي اصل جاءِ

ابن جوزي رحمة الله عليه نقل فرمايو آهي ته درود شريف سواءِ عرشِ عظيم جي ڪنهن ٻي جاءِ تي نٿو بيهي. اگر ڪنهن ملائڪ وٽان لنگهندو آهي ته ان کي به چوندو آهي ته منهنجي پڙهڻ واري کي دعا ڪر، جهڙيءَ طرح ان شخص حضور عليه الصلوٰة والسلام جن لاءِ صلواة پڙهي آهي.

حافظ منذري رحمة الله عليه ڪتاب "ترغيب ۽ ترهيب" ۾ طبرانيءَ جي حوالي سان فرمائي ٿو ته رسول اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو ته جيڪو شخص اسان تي هڪ دفعو درود شريف پڙهي ٿو ته الله پاڪ ان تي سوُ دفعا رحمت جو نزول فرمائي ٿو ۽ جيڪو اسان تي سوُ ڀيرا درود پڙهي ٿو ته الله پاڪ ان کي قيامت ۾ شهيدن سان گڏ جنت ۾ اعلىٰ مقام عطا فرمائيندو.

فرشتي جو جواب

امام طبراني رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته هڪ ملائڪ الله تعالىٰ ان ڪم لاءِ مقرر فرمايو آهي، جو اگر ڪو شخص حضور اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهي ٿو ته جواب ۾ اهو ملائڪ چوي ٿو ته وَاَنْتَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ — يعني تو تي به الله جي رحمت هجي — (وسيلة العظماء). "زاهد الواعظين" ۾ آهي ته قيامت

جي ڏينهن هڪڙي جماعت اهڙي هوندي، جن جا منهن چنڊ وانگر روشن هوندا ۽ انهن جا وار سچن موتين سان گُتيل هوندا ۽ نور جي تختن تي ويٺا هوندا. جنت وارا انهن کان پڇندا ته توهان فرشتا آهيو يا نبي؟ هو جواب ڏيندا ته اسين نه ته ملائڪ آهيون ۽ نه نبي. اسان کي صرف اهو معلوم آهي ته اسين رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جن جا امتي آهيون. ملائڪ ۽ جنت وارا کانئن ٻيهر پڇندا ته پوءِ اهو رتبو او هان کي ڪيئن حاصل ٿيو؟ جواب ڏيندا ته اسين پنج وقت نماز ۽ سنتون، نفل وغيره صحيح ۽ ادب سان باجماعت پڙهندا هئاسون ۽ جڏهن اسان جي سامهون حضور عليه الصلوٰة والسلام جن جو اسم مبارڪ ايندو هو ته سندن عشق ۽ محبت جي سبب اسين دل سان صلوٰة شريف پڙهندا هئاسين:

تُون سَمُون آئُون گندي، مُون ۾ عَيبَ اَپار،
پَسِي لَڪَ لغَارَ، مَتان مانگر مَتٽئين.
(شاه لطيف)

پنج ملائڪ

ڪتاب "مجالس الابرار" ۾ بيان آيو آهي ته انسان سان گڏ پنج ملائڪ رهن ٿا. هڪ ساڄي ڪلهي تي، جيڪو نيڪيون لکي ٿو، ٻيو ڏائي طرف، جيڪو گناهه ۽ برايون لکي ٿو. ٽيون اڳيان رهي ٿو، جيڪو نيڪ ڪمن جي تلقين ڪري ٿو. چوٿون پٺيان رهي ٿو، جيڪو بلائن کي دور ڪري ٿو. پنجون پيشاني تي رهي ٿو، جيڪو خاص درود پاڪ لکندو رهي ٿو ۽ حضور پاڪ جي بارگاهه ۾ پهچائيندو رهي ٿو.

سَمُون سَخَاوَت جي، وِيئو پُڇي پَر،
ڏُکوئيو ڪَنگالَن ڪي، ڏي دلاسا دَرَ،
مَتّان وِلِهيَن وَر، ڏُو ٻِنهائين ڏاتارڏي.
(سر بلاول. شاهه لطيف)

فضائل درود تاج

اگرڪو شخص زيارت ۽ جمال بيمثال محبوب رسول اڪرم صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن جي آرزو يا خواهش دل ۾ رکندڙ هجي ته ان کي گهرجي ته نئين چنڊ جي پهرين تاريخن ۾ جمعي جي رات سومهڻيءَ نماز کان پوءِ باوضو ٿي. پاڪ ڪپڙا پائي، خوشبو ۽ لڳائي پوءِ پاڪ جاءِ تي ويهي، هن درود شريف کي سچي محبت ۽ دل جي خلوص سان هڪ سؤ ستر دفعا پڙهي ۽ اتي ئي سمهي رهي. اهڙيءَ طرح يارهن راتيون پڙهندو ته انهن راتين جي اندر اندر انشاءالله تعالىٰ حضور سرورڪائنات صلى الله عليه واٰله وسلم جن جي ديدار کان بيشڪ مشرف ٿيندو- مجرب آهي:-

وَڃين چو وَڻڪار، هت نه ڳولين هوت کي،
لِڪوڪين لَطيف چئي، ٻارو چو ٻئي پار،
ٿي سَتي ٻَڌ سَندرو، پرت پُنهون سين پار،
نايون ٿين نِهار، تو ۾ ڏيرو دوست جو،
(شاه قدس سره)

دُرُودِ تَاجِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ صَاحِبِ
التَّاجِ وَالْمِعْرَاجِ وَالْبُرَاقِ وَالْعَلَمِؕ دَافِعِ
الْبَلَآءِ وَالْوَبَاءِ وَالْقَحْطِ وَالْمَرَضِ وَالْاَلَمِؕ

اِسْمُهٗ مَكْتُوْبٌ مَّرْفُوْعٌ مَّشْفُوْعٌ مَّنْقُوْشٌ

فِي اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ ط سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ط

جِسْمُهٗ مُقَدَّسٌ مُّعَطَّرٌ مُّطَهَّرٌ مُّنَوَّرٌ فِي

الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ ط شَمْسِ الضُّحٰى بَدْرِ الدُّجٰى

صَدْرِ الْعُلٰى نُوْرِ الْهُدٰى كَهْفِ الْوَرٰى مِصْبَاحِ

الظُّلَمِ جَمِيْلِ الشِّيَمِ شَفِيْعِ الْاُمَمِ ط صَاحِبِ

الْجُوْدِ وَالْكَرَمِ ط وَاللّٰهُ عَاصِمُهٗ وَجِبْرِيْلُ

خَادِمُهٗ وَالْبُرَاقُ مَرْكَبُهٗ وَالْمِعْرَاجُ سَفَرُهٗ

وَسِدْرَةُ الْمُنْتَهٰى مَقَامُهٗ وَقَابَ قَوْسَيْنِ

مَطْلُوْبُهٗ وَالْمَطْلُوْبُ مَقْصُوْدُهٗ وَالْمَقْصُوْدُ

مَوْجُوْدِہٖ سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ خَاتَمِ النَّبِیّٖنَ

شَفِیْعِ الْمُذْنِبِیْنَ اَنِیْسِ الْغَرِیْبِیْنَ رَحْمَۃٍ

لِّلْعٰلَمِیْنَ رَاحَۃِ الْعَاشِقِیْنَ مُرَادِ الْمُشْتَاقِیْنَ

شَمْسِ الْعَارِفِیْنَ سِرَاجِ السَّالِکِیْنَ مِصْبَاحِ

الْمُقَرَّبِیْنَ مُحِبِّ الْفُقَرَآءِ وَالْغُرَبَاءِ وَالْمَسَاکِیْنِ

سَیِّدِ الثَّقَلَیْنِ نَبِیِّ الْحَرَمَیْنِ اِمَامِ الْقِبْلَتَیْنِ

وَسِیْلَتِنَا فِی الدَّارَیْنِ صَاحِبِ قَابَ قَوْسَیْنِ

مَحْبُوْبِ رَبِّ الْمَشْرِقَیْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَیْنِ

جَدِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ مَوْلٰنَا وَمَوْلَی

الثَّقَلَیْنِ اَبِی الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰہِ

نُوْرٌ مِّنْ نُّوْرِ اللهِ يَاَيُّهَا الْمُشْتَاقُوْنَ بِنُوْرِ جَمَالِهٖ صَلُّوْا عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ○

درود لکي

هڪ دفعي پڙهڻ سان لک صلواتن جو ثواب ملي ٿو

هن درود شريف جي باري ۾ مشهور آهي ته حضرت سلطان محمود غزنوي رحمة الله عليه هڪ زبردست عابد ۽ زاهد بادشاهه هو. هن کي حضور سرورِ ڪائنات صلی الله عليه وآله وسلم جن سان بي پناهه عشق هو. پاڻ ۽ سندس رعايا شريعتِ محمّدي صلی الله عليه وآله وسلم جا پورا پابند ۽ باشرع عامل هئا. حضرت سلطان محمود دل جي خلوص سچي محبت ۽ عاجزيءَ سان روزانو ڏينهن رات ۾ هڪ لک درود پاڪ ورد ڪندو هو، جنهن سبب سلطان جي ڪاروبار ۾ رڪاوٽ پوڻ لڳي. هيڏانهن عشق ۽ محبت، هوڏانهن حڪومت جو بار ۽ ذميداري ليڪن عشق عروج تي هو. سلطنت ۽ شاهيءَ جي ڪا پرواهه نه هئي؛ پر هڪ رات محبوب سرورِ ڪائنات صلی الله عليه وآله وسلم جن سندس خواب ۾ تشريف فرما ٿيا ۽ عاشق صادق جي پنهنجي محبوب صلی الله عليه وآله وسلم سان ملاقات ٿي. حضور پُرنور

صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته اي محمود! جيڪڏهن تون سارو ڏينهن اسان تي درود پڙهڻ ۾ لڳو پيو هوندين ته رعيت ۽ سلطنت کي ڪير سنڀاليندو، تنهن لاءِ اسين توکي هڪ اهڙو درود شريف عطا فرمايون ٿا جنهن جي هڪ دفعي پڙهڻ سان لک درودن جو ثواب ملندو. تون روزانو فجر جي نماز بعد هڪ دفعو هن درود شريف کي پڙهي ڇڏيندو ڪر ۽ پوءِ رعيت ۽ حڪومت جو ڪاروبار دل جان سان هلائيندو رهه ۽ سڀني مسلمانن کي به انهي درود شريف جي حقيقت کان آگاه ڪري ڇڏ ته اهي به اگر هڪ دفعو پڙهن ته کين هڪ لک صلواتن جو ثواب ملي.

حضرت سلطان محمود رحمة الله عليه جن اهو درود شريف ۽ ان جي ساري حقيقت مانهن ۾ بيان فرمائي. اهڙيءَ طرح هي درود شريف مشهور ٿي ويو. سه

آچين جي هيڪار، مون ساريندين سُپرين،
پيرين ڏريان پنبڙيُون، هند وڇايان وار،
ساجن سڀ ڄمار، هُوند گولي ٿي گُذاريان.
(شاهه قدس سره)

درود لکي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ رَحْمَةِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ فَضْلِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ

صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى
اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ خَلْقِ اللّٰهِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ عِلْمِ اللّٰهِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كَلِمٰتِ اللّٰهِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
بِعَدَدِ كَرَمِ اللّٰهِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ
حُرُوْفِ كَلَامِ اللّٰهِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
بِعَدَدِ قَطَرَاتِ الْاَمْطَارِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ اَوْرَاقِ الْاَشْجَارِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ

وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ
سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ رَمْلِ الْقِفَارِؕ اَللّٰھُمَّ صَلِّ
وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ
سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا خُلِقَ فِی الْبِحَارِؕ اَللّٰھُمَّ
صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی
اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ الْحُبُوْبِ وَالثِّمَارِؕ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ
وَّعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ الَّیْلِ وَالنَّھَارِؕ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ
وَّعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا اَظْلَمَ عَلَیْہِ
الَّیْلُ وَاَشْرَقَ عَلَیْہِ النَّھَارُؕ اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلٰی سَیِّدِنَا مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ
بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰی عَلَیْہِؕ اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی
سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ

بِعَدَدِ مَنْ لَّمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ ۝ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
بِعَدَدِ اَنْفَاسِ الْخَلَآئِقِ ۝ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
سَيِّدِنَا وَمَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ
نُجُوْمِ السَّمٰوٰتِ ۝ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ
شَيْءٍ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۝ صَلَوٰتُ اللّٰهِ تَعَالٰى
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَاَنْبِيَآئِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجَمِيْعِ الْخَلَآئِقِ
عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَاِمَامِ الْمُتَّقِيْنَ وَقَآئِدِ
الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ وَشَفِيْعِ الْمُذْنِبِيْنَ سَيِّدِنَا
وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ
وَاَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ اَجْمَعِيْنَ مِنْ اَهْلِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرَضِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَآ اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ
وَيَآ اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ ۝ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا دَائِمًا اَبَدًا كَثِيْرًا كَثِيْرًا ط وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ○

چاڙ ٻي ٻهامون

١:- حضرت ابوهريره رضي الله عنه فرمايو ته رسول الله صلي الله عليه واله وسلم جن فرمايو ته جنهن شخص کي اها ڳالهه پسند هجي ته سندس درود شريف جو ثواب وڏي ڪانٽي ۾ توريو وڃي ته هن لفظن سان درود شريف پڙهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاَزْوَاجِهٖ اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط

٢:- حضرت علي ڪرم الله وجهه جن جي هڪ حديث جو ذڪر ابو مسعود رضي الله عنه هن طرح بيان ڪيو آهي ته حضور نبي ڪريم صلي الله تعالیٰ عليه واله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص چاهي ته سندس درود شريف تمام وڏي پيماني ۾ ماپيو وڃي ته اهو اسان تي ۽ اسان جي اهل تي هن

طرح درود شريف پڙهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ وَاَزْوَاجِهٖ اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰٓى اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط

٣:- حضرت ابوهريره رضي الله عنه حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جا جليل القدر اصحابي هئا ۽ حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن کان گهڻي کان گهڻيون حديثون حفظ ڪندا هئا. سندن ڪيئي حديثون مشهور آهن. حضرت ابوهريره رضي الله عنه ۽ حضرت انس رضي الله عنه ٻنهي بزرگ اصحابن کان هيءَ روايت نقل ڪئي وئي آهي ته جيڪو شخص جمعي جي ڏينهن نماز کان پوءِ پنهنجي جاءِ تان اٿڻ کان پهرين هي درود شريف اسي ڀيرا پڙهندو ته ان جا اسي سالن جا گناهه الله تعاليٰ معاف فرمائيندو. درود شريف هيءُ آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰٓى اٰلِهٖ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا ط

۴:. حضرت حسن بصري رحمة الله عليه وڏا مشائخ، عالم، محدث ۽ مشهور ولي ٿي گذريا آهن. الله تعاليٰ جو مٿن خاص انعام ۽ اڪرام هو. ڇو ته هجي، جو پاڻ حضرت علي ڪرم الله وجه (باب العلوم) جا خاص مريد هئا ۽ الله تعاليٰ جي خاص پيارن بندن مان هئا. فرمائين ٿا ته جيڪو شخص گهري ته حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي هٿان حوض ڪوثر مان پر پور پيالو پيئي ته ان کي گهرجي ته هي درود شريف پڙهي

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَ اَوْلَادِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَطْهَارِهٖ وَاَنْصَارِهٖ وَاَشْيَاعِهٖ وَمُحِبِّيْهِ وَاُمَّتِهٖ وَعَلَيْنَا مَعَهُمْ اَجْمَعِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ط

درود انعام

هي درود شريف "صلواة انعام" جي نالي سان مشهور آهي، جنهن کي رسول الله عليه وآله وسلم جن سان محبت ۽ روضي پاڪ جي زيارت جو شوق هجي ته هن درود شريف کي روزانو رات جو سمهڻ مهل ۳۱۳ دفعا پڙهي پوءِ سمهي. وڏيون برڪتون ۽ وڏا انعام، وڏي رحمت ۽ عزت هن درود شريف جي پڙهڻ سان حاصل ٿيندس. درود شريف ايندڙ صفحي تي ڏسو. فرمايو؛

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِهٖ عَدَدَ اَنْعَامِ اللّٰهِ وَاَفْضَالِهٖ ط

يعني، اي الله! رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم تي درود نازل فرماءِ ايترا، جيترا تنهنجا انعام ۽ بيشمار فضل ۽ ڪرم آهن.

جيڪو شخص اهو درود شريف پڙهندو، ان کي دين ۽ دنيا ۾ بيشمار نعمتون ۽ انعام حاصل ٿيندا ۽ هر وقت رحمت جي پاڇي ۾ هوندو.

بندر جن تڙن تي، سڙهه ڦي سبيائون،
سڙهه سبي ساڃاڪري، ڪوهاڪنيائون،
ٻيڙيون ٻحرن ۾، ڇوڙي ڇڏيائون،
لـهريون لنگهيائون، لطف سائين لطيف چئي، (شاهه لطيف)

درود هزاري

هن درود شريف کي هڪ دفعو اگر پڙهيو وڃي ته هڪ هزار درود شريفن جو ثواب ملي ٿو. سو هي آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ ذَرَّةٍ مِّائَةَ اَلْفِ اَلْفِ مَرَّةٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ ط

درود روحي

هيءُ درود شريف جيڪڏهن قبرستان ۾ پڙهيو وڃي ته بهتر آهي؛ ڇاڪاڻ ته هن جي برڪت سان اهلِ مماتي وارن جي روحن تان عذاب گهٽجي وڃي ٿو ۽ کين الله جي عتاب کان نجات ملي ٿي ۽ قيامت تائين آرام ملي ٿو. جيترو زياده پڙهيو وڃي، اوترو زياده ثواب ملي ٿو. اگر هن درود شريف کي پڙهي پنهنجي ماءُ ۽ پيءُ کي بخشيو وڃي ته ڄڻ ته اُن شخص ساري عمر جا انهن جا حق ادا ڪري ڇڏيا. جن مماتيءَ وارن روحن کي هيءُ درود شريف پڙهي بخشيو وڃي ٿو ته فرشتا به انهن جي قبرن تي زيارت لاءِ حاضر ٿين ٿا. درود روحي هيءُ آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ مَّا دَامَتِ الصَّلٰوةُ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا دَامَتِ الرَّحْمَةُ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا دَامَتِ الْبَرَكَاتُ وَصَلِّ عَلٰى رُوْحِ مُحَمَّدٍ فِى الْاَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلٰى صُوْرَةِ مُحَمَّدٍ فِى الصُّوَرِ وَصَلِّ عَلٰى اِسْمِ مُحَمَّدٍ فِى الْاَسْمَآءِ

وَصَلِّ عَلٰی نَفْسِ مُحَمَّدٍ فِی النُّفُوْسِ وَصَلِّ
عَلٰی قَلْبِ مُحَمَّدٍ فِی الْقُلُوْبِ وَصَلِّ عَلٰی قَبْرِ
مُحَمَّدٍ فِی الْقُبُوْرِ وَصَلِّ عَلٰی رَوْضَةِ مُحَمَّدٍ فِی
الرِّیَاضِ وَصَلِّ عَلٰی جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَجْسَادِ
وَصَلِّ عَلٰی تُرْبَةِ مُحَمَّدٍ فِی التُّرَابِ وَصَلِّ عَلٰی
خَیْرِ خَلْقِہٖ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ وَ
اَزْوَاجِہٖ وَذُرِّیَّاتِہٖ وَاَھْلِ بَیْتِہٖ وَاَحْبَابِہٖ
اَجْمَعِیْنَ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ ○

درود دوامی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِ سَیِّدِنَا
مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِیْ عِلْمِ اللّٰہِ صَلٰوۃً دَائِمَةً بِدَوَامِ
مُلْكِ اللّٰہِ ط

صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

صلوٰة تنجينا شريف

هڪ دفعي ڪي شخص ٻيڙيءَ ۾ سفر ڪري رهيا هئا. اوچتو سمنڊ ۾ طوفان اچي ويو ۽ ٻيڙي ٻُڏڻ لڳي. ان ٻيڙيءَ ۾ هڪ ديندار شخص به سفر ڪري رهيو هو، تنهن سيني کي چيو ته مون پڙهيو آهي ته اگر ڪو مصيبت جي وقت ۾ صلوٰة تنجينا هڪ هزار ڀيرا پڙهي ته بروقت نجات حاصل ڪندو. ٻيڙي غرق ٿي رهي آهي، پاڻ هڪ سوڪن ماڻهو آهيون، اچو ته ڏهه ڏهه دفعا صلوٰة تنجينا پڙهون ته من الله پاڪ پاڻ کي هن مصيبت مان اُڪاري پار ڪري. سو سيئي جاڻندڙ هئا، تن صلوٰة سگوري پڙهڻ شروع ڪئي، هزار صلوٰة پوري به نه ٿي هئي ته طوفان بيهي رهيو، ٻيڙي ٻُڏڻ کان بچي ويئي ۽ سيئي صحيح سلامت وڃي منزل تي لٿا. (مترجم).

مديني جا جام، سُڻ منهنجا سڏڙا،
آهيان تنهنجي سام، سگهو رسج سير ۾.
(شاه قدس سرهٗ)

جيڪو شخص صلوٰة تنجينا کي روزانو سمهڻ مهل هڪ هزار ڀيرا پڙهندو ته هڪ ئي هفتي ۾ حضور صلی الله عليه وآله وسلم جن جي ديدار سان بيشڪ مشرف ٿيندو. خطري ۽ مصيبت جي وقت ۾ روزانو ستر ڀيرا پڙهيو وڃي ته اهو خطرو ۽ مصيبت دور ٿي ويندي هر هڪ تڪليف ۽ مصيبت جي لاءِ عظيم ترياق آهي. صلوٰة تنجينا شريف هيءَ آهي:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُنَجِّيْنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ الْاَهْوَالِ وَالْاٰفَاتِ وَتَقْضِىْ لَنَا بِهَا جَمِيْعَ الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ السَّيِّاٰتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ اَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا بِهَا اَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيْعِ الْخَيْرَاتِ فِى الْحَيٰوةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۝

درود مُشڪلڪشا

اسان جي شهر ٺٽي کان چوڏهن- پندرهن ميل ڏکڻ ۾ غلام الله جو شهر آهي. غلام الله جي ويجهو حضرت مولوي محمّد هاشم ٺٽي مرحوم جي مسجد ۽ ڳوٺ موجود آهي. هو صاحب هڪ وڏو عالم ۽ زاهد، مفتي متقي، عاشقِ رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ۽ ولي الله شخص هو. پاڻ درود شريف جا ڪروڙ پڙهيا هئائين. ساري رات درود شريف ۾ گذاريندو هو. سندن ڪرامتون مشهور آهن. ماڻهو کين حضوريءَ جي لقب سان ياد ڪندا آهن، سي منهنجي والد صاحب جا گهرا دوست هئا. هڪ ڏينهن ٺٽي ۾ اسان جي گهر ۾ ويٺا ڳالهيون ٻولهيون ڪري رهيا هئا، آخر ڳالهه اها آئي ته مشڪل ۽ سخت مصيبت ۾ يا حاجت روائي لاءِ اسم اعظم جهڙو اثر رکڻ واري ڪهڙي شيءِ آهي؟ مولوي صاحب

جن فرمايو ته مان توهان کي هڪڙي صلوٰة سڳوري ٻڌايان ٿو، جا هر مصيبت کي رفع ڪرڻ ۽ حاجت روائي ۾ يقيناً اسم اعظم جي مثال آهي. والدصاحب جن عرض ڪيو ته وڏي مهرباني ٿيندي، اگر اسان تي اها عنايت فرمائي وڃي. مولوي صاحب جن هيءَ صلوٰة سڳوري ٻڌائي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِيْ يَا قُرَّةَ عَيْنِيْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِكَ وَسَلَّمَ خُذْ بِيَدِيْ قَلَّتْ حِيْلَتِيْ اَدْرِكْنِيْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِكَ الْمُكَرَّمِ ط

معنيٰ: صلواتون ۽ سلام اوهان تي يارسول الله صلى الله تعالىٰ عليه واله وسلم! اي منهنجي (ٻنهي) اکين جا نور! يارسول الله صلى الله عليه واله وسلم! پنهنجي مبارڪ هٿن سان منهنجي هن ڪم ۾ منهنجي مدد ڪريو ۽ منهنجي مشڪل دور فرمايو ۽ حاجت روائي ڪري ڇڏيو.

هي ننڍڙو درود شريف هڪ هزار دفعا روز، اگر ست ڏينهن برابر پڙهيو وڃي ته جبل به پنهنجي جاءِ تان هٽي سگهي ٿو. (تحقيق).

درود قرآني و درود صحابه ڪرام

هي درود شريف قرآني آهي، هن جا فائدا هن پوري ڪتاب کان به زياده آهن. مگر مختصر هي ته هن درود شريف جي پڙهڻ سان الله جي رحمت جا ڪڪر يڪدم چانئجي وڃن ٿا ۽ رحمت وسڻ شروع ٿي وڃي ٿي. هن جي پڙهڻ سان حضور نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن جي محبت دل اندر گهر ڪري وڃي ٿي. هن جي هڪ دفعي پڙهڻ سان جيڪا رحمت نازل ٿئي ٿي، تنهن کي اگر آسمان جا ملائڪ ۽ زمين جا جن ۽ انسان گڏجي ميڙڻ چاهين ته هڪ حصو به انهيءَ رحمت جو ميڙي نٿا سگهن. هي وڏو بابرڪت وظيفو آهي، هن کي روزانو ٿي پيرا صبح ۽ ٽي پيرا شام جو پڙهڻ سان بيحد خوشي ۽ ڪاميابي حاصل ٿئي ٿي. هن درود شريف متعلق هي روايت به آهي، جيڪا وقت جي ڪامل ولي حضرت خواجه يعقوب چرخي نقشبندي قدس سره بيان ڪئي آهي ته جليل القدر صحابه ڪرام قرآن مجيد جي تلاوت کان پوءِ هر روز هي درود شريف پڙهندا هئا. انهيءَ مناسبت سان هن درود شريف کي درود صحابه پڻ چئجي ٿو. درود قرآني ۽ درود صحابه هي آهي؛ (نقل از جواهر غيبي ص ١٢٣ مطبوعه لکنو ١٨٩٨ء)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ بِعَدَدِ مَا فِيْ جَمِيْعِ الْقُرْاٰنِ حَرْفًا حَرْفًا وَّبِعَدَدِ كُلِّ حَرْفٍ اَلْفًا اَلْفًا ط

دُرُودِ نارِيه عُرف دُرُودِ نُوراني

هيءُ درود شريف هن ڪتاب جي دل آهي ۽ اها حقيقت آهي ته

جيڪڏهن صدقِ دل سان هن درود شريف کي پڙهي ڪنهن پهاڙ کي به
آڱرجو اشارو ڪري ته اهو پهاڙ به ريزا ريزا ۽ ذرا ذرا ٿي پوي. الله تعالىٰ
هن درود ۾ ان کان به وڌيڪ طاقت رکي آهي. هيءُ درود شريف هڪ
اهڙو ته راز آهي، جنهن کي عارفن ۽ خاص ولين کان سواءِ ڪو به سمجهي
نه سگهيو آهي. هن درود شريف ۾ بيشمار خاص الخاص فائدا آهن، جن
کي اگر لکڻ ويهجي ته دنيا جا ڪاغذ ۽ مس ختم ٿي وڃي ته به هن درود
شريف جي تعريف ختم نه ٿيندي. سڀ کان زياده هن درود شريف
۾ هيءُ فائدو آهي، جو جڏهن به ۽ جنهن وقت به ڪو رنج ۽ ملال ٿئي يا
ڪا مصيبت اچي وڃي ته يڪدم هن کي پڙهيو وڃي. انشاء الله تعالىٰ سڀ
مشڪلون ۽ مصيبتون منٽن ۾ ختم ٿي وينديون. اونداهي روشنيءَ ۾
بدلجي ويندي ۽ زحمت رحمت ۾ بدلجي ويندي ۽ الله تعالىٰ غيبي خزانن
مان خوب مدد ڪندو. درود شريف هيءُ آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ صَلٰوةً كَامِلَةً وَّسَلِّمْ سَلَامًا تَامًّا
عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدِنِ الَّذِىْ تَنْحَلُّ بِهِ
الْعُقَدُ وَتَنْفَرِجُ بِهِ الْكُرَبُ وَتُقْضٰى بِهِ
الْحَوَائِجُ وَتُنَالُ بِهِ الرَّغَائِبُ وَحُسْنُ الْخَوَاتِمِ
وَيُسْتَسْقَى الْغَمَامُ بِوَجْهِهِ الْكَرِيْمِ وَعَلٰى

اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ فِيْ كُلِّ لَمْحَةٍ وَّنَفَسٍ بِعَدَدِ كُلِّ
مَعْلُوْمٍ لَّكَ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا عَزِيْزُ يَا غَفَّارُ ؕ

هڪ عجيب درود شريف

هڪ دفعي حضرت شاهه بلاول نوراني رحمة الله عليه جي درگاهه تي منهنجي هڪ بزرگ سان ملاقات ٿي، جنهن فرمايو ته مان پورا ٻه سال مديني منوره ۾ رهيس. منهنجو اهو ڪم هوندو هو جو روزانو رات جو هيٺيون درود شريف هڪ هزار دفعا پڙهي ان کانپوءِ سمهندو هوس جنهن جي برڪت سان روزانو خواب ۾ مون کي رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت نصيب ٿيندي هئي. ٻه سال لڳاتار اها حالت رهي. درود شريف هي آهي؛

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ؕ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ فِيْ كُلِّ لَمْحَةٍ وَّنَفَسٍ بِعَدَدِ كُلِّ
مَعْلُوْمٍ لَّكَ ؕ

اُٺيان ته اَنديُون، پُوريُون پرين پَسَن،
وڃُو روز رَسَن، حَبيبا ڳي حُجري.
(شاهه قدس سره)

درود قلبي

اگر ڪو شخص اهو گهرندو هجي ته منهنجي هر هڪ دُعا قبول ٿئي ۽ هر ڪا حاجت منهنجي مرضيءَ مطابق پوري ٿئي ته ان کي گهرجي ته هر دُعا ۾ هيءُ درود شريف پڙهي. انشاءَ الله تعاليٰ هن درود جي برڪت سان سندس هر ڪا دُعا سندس ارادي مطابق پوري ٿيندي، ۽ اهو درود قلبي الله تعاليٰ جي فضل سان قلب کي منور ڪري ٿو ۽ ڪاميابي بخشي ٿو. هن جي پڙهڻ سان دُعا يڪدم قبول ٿئي ٿي.

درود قلبي هيءُ آهي:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى شَفِيْعِ الْمُذْنِبِيْنَ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا وَمُرْشِدِنَا وَرَاحَةِ قُلُوْبِنَا وَطَبِيْبِ ظَاهِرِنَا وَبَاطِنِنَا سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَوْلِيَآءِ اُمَّتِهٖ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ اَجْمَعِيْنَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ

درود خاص

درود خاص جا فائدا ايترا آهن جو لکڻ ناممڪن آهن، تنهن لاءِ هتي

صرف ايترو لکڻ ڪافي آهي تہ جيڪڏهن ڪو بہ رنج يا مصيبت جو وقت اچي وڃي تہ يڪدم صدق دل سان هن درود شريف کي پڙهيو وڃي. هر قسم جون مصيبتون، تڪليفون، رنج ۽ غم ختم ٿي وڃن ٿا. هن درود شريف جو پڙهڻ ۽ تڪليفن جو ختم ٿيڻ لازم ۽ ملزوم آهن. هن درود کي ڪثرت سان پڙهڻ وارو يقيناً ولي الله بڻجي وڃي ٿو. درود شريف هيءَ آهي:

مُلھ مھانگو قطرو، سڪڻ شهادت،
اسان عبادت، نظر ناز پرين جو. (شاہ قدس سرہ)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡكَ يَا سَيِّدَنَا مُحَمَّدٍ نُّوۡرٌ مِّنۡ نُّوۡرِ اللّٰهِ

درود اول

درود اول کي الله تعالیٰ هڪ خاص درجو عطا فرمايو آهي ۽ سڀني کان زياده مقرب بنايو آهي. هن درود کي پڙهڻ وارو شخص ڪڏهن بہ محروم نٿو رهي. هن درود شريف جي پڙهڻ وارو علی الاعلان دنيا ۾ چئي سگهي ٿو تہ ناڪامي اصل هن دنيا ۾ آهي ئي ڪونہ ـــــ الله تعالیٰ سڀني بيمارين کان نجات ڏئي ٿو، تڪليفون دور فرمائي ٿو، ديني ۽ دنيوي ڪاميابي عطا فرمائي ٿو. جيڪو شخص ڪثرت سان هن درود پاڪ کي پڙهندو تہ انشاءَ الله تعالیٰ برين عادتن کان جهٽي ويندو ۽ بد عادتون خود بخود ترڪ ٿي وينديون. عبادت ڪرڻ ۾ لطف حاصل ٿيندس. ماڻهو عابد، زاهد ۽ پرهيزگار بڻجي وڃي ٿو. دين محمّدي صلی الله عليه وآله وسلم ۾ دلچسپي رکڻ وارا اگر چاهين تہ سندن

منزلون جلد طئي ٿي وڃن ٿا. هن درود شريف جو زياده ورد ڪرڻ گهرجي. ميءُ هڪ اسم اعظم ءِ آساني ۽ سان قبول ٿيڻ وارو درود شريف آهي. الله تعاليٰ جا خاص بندا هن کي پڙهندا آهن. اگر ڪو ب اميد وار الله جو خاص بندو بنجڻ چاهي ته هن درود شريف کي پڙهي ته هو حبيب صلى الله عليه وآله وسلم جن جي صدقي ۾ الله تعاليٰ وٽ پهرين صف ۾ داخل ٿي ويندو. انهي ڳالهه جي سبب هن درود شريف جو نالو ئي درود اول رکيو ويو آهي. درود اول هي آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ اَفْضَلِ اَنْبِيَائِكَ وَاَكْرَمِ اَصْفِيَائِكَ مَنْ فَاضَتْ مِنْ نُوْرِهٖ جَمِيْعُ الْاَنْوَارِ وَصَاحِبِ الْمُعْجِزَاتِ وَصَاحِبِ مَقَامِ الْمَحْمُوْدِ سَيِّدِ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ

مانءُ پڇنئي سِرين، ڇتان ڇرمِ لاهي،
پرينءَ اڳيان پائي، پلوءَ مڱڻهار جيئن.
(سر بيراڳ - شاهه لطيف)

درود افضل

حافظ سخاوي رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته ام المؤمنين حضرت بيبي جويره بنت الحارث رضي الله عنها جن فرمايو ته حضور سرور عالم

سلی الله عليه واٰلہٖ وسلم جن فرمايو ته جيڪڏهن ڪو شخص قسم
کڻي چوي ته مان رسول مقبول صلی الله عليه واٰلہٖ وسلم جن تي سڀني
کان افضل درود شريف پڙهان ٿو، ته هن درود شريف پڙهڻ وارو پڪ
چئي سگهي ٿو. اهو درود هيءُ آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبۡدِكَ وَنَبِيِّكَ وَرَسُوۡلِكَ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَزۡوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ وَسَلِّمۡ عَدَدَ خَلۡقِكَ وَرِضَاءَ نَفۡسِكَ وَزِنَةَ عَرۡشِكَ وَمِدَادَ كَلِمَاتِكَ ؕ

قبر ۾ سوال

حضور اڪرم صلی الله عليه واٰلہٖ وسلم جن فرمايو آهي ته اسان تي زياده کان زياده درود
پڙهندا ڪريو، جو قبر ۾ سڀ کان پهرين اوهان کان منهنجي ئي باري ۾ سوال ڪيو ويندو.

(١) اچي عزرائيل، سُتي جا ڳائي سسئي،
ٿي ٻه ٽائي دليل. ته پڇندو ماٺ مولکيو.
مُنڪر ۽ نڪير کي، جڏهن ته ٻنا ٿيين،
اڳيان اٿي انهن جي، پڇندو پڇيا ٿين،
ادا! اتائين، حضورﷺ نان سات سچن جو؟.

(٢) پاڻهي پڇي پاڻ کي، پاڻهي هي محبوب،
پاڻهي خلقي خوب، پاڻهي طالب تن جو. (شاه قدس سره)

درود الاقطاب

قطبن جو درود شريف

قطب الاقطاب سيّد احمد الهودي رحمة الله عليه پنهنجي معلومات مان هيءُ درود شريف بيان ڪيا فرمائين. هي درود شريف بي حساب ۽ اڻ ڳڻيا انوارات ۽ ڪشف وڪرامات حاصل ڪرڻ لاءِ لاجواب آهي. اهي بئي شيون هن درود جي ڪثرت سان پڙهڻ مان حاصل ٿين ٿيون. هن درود کي ڪثرت سان پڙهڻ واري کي ننڊ ۾ حضور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جو ديدار نصيب ٿئي ٿو ۽ رزق ودي ٿو ۽ آساني حاصل ٿئي ٿي.

اَج پڻ اڪِيَن، سَجڻ پَنهنجا سارِيا،
ڳَهن تان ڳوڙهن جون، بُوندُون بَس نہ ڪَن،
سَنڌِي سِڪ پِرِيَن، لوڪ ڏِٺِي نہ لَهي.

(شاهہ لطيف)

قطب جو درجو حاصل ڪرڻ لاءِ هيءُ بهترين درود شريف آهي.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى نُوۡرِ الۡاَنۡوَارِ وَسِرِّ الۡاَسۡرَارِ وَتِرۡيَاقِ الۡاَخۡيَارِ وَمِفۡتَاحِ بَابِ الۡيُسۡرِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ نِ الۡمُخۡتَارِ وَاٰلِهِ الۡاَطۡهَارِ وَاَصۡحَابِهِ الۡاَخۡيَارِ عَدَدَ نِعَمِ اللّٰهِ وَاَفۡضَالِهٖ

درودِ نور

حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائي رحمة الله عليه جي قول مطابق ته "ٻرجي ته ٻيلِ ٻري ڏمرجي ته ٻڏي." سو اسان گنهگارن جا عمل ته اُنَ کي ساڙيا پيا آهن، مگر هوءَ کيڏا ڪرم پنهنجي حبيب صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جي صدقي ڪري رهيو آهي، جو هيڏيون عظيم نعمتون اسان کي هن دنيا ۾ عطا فرمائي رهيو آهي. لک لک شڪرانا اُن پاڪ پروردگار جا ۽ ڪروڙين ڪرم سندس حبيب سيد عالم صلى الله تعالىٰ عليه وسلم جن جا اسان امتين تي آهن.

لا! ڏاهي مَرِ ٿيان، ڏاهيون ڏُکَ ڏِسَن،
پيرُيون پَٽارِ سِين، ڪِهِيو ڪِيرَ پيئَن،
مُون سِين مُون پِرِيَن، پوراڻيءَ ۾ پال ڪيا.
(شاهه لطيف

اَلْحَمْدُلِلّٰهِ! هي درود شريف جا آهي، هڪ اسم اعظم آهي، جنهن کي رب پاڪ پنهنجي حبيب ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي صدقي ۾ اُمتِ رسول صلى الله عليه وآله وسلم جي لاءِ هن دنيا ۾ ظاهر ڪيو. اگر ڪو نيڪ دل انسان ولي الله بڻجڻ چاهي ته هي درود شريف ڪثرت سان پڙهندو رهي، اگر ڪو شخص زياده پڙهي نه سگهي ته جمعي جي ڏينهن گهٽ ۾ گهٽ هڪ دفعو ضرور پڙهڻ گهرجي. هن درود شريف جي پڙهڻ سان انشاءالله تعالىٰ دل ۾ نور پيدا ٿي ويندو، نور به اهڙو عجيب نور، جنهن جو بيان ڪري نٿو سگهجي. جڏهن هن جي پڙهڻ

جي عادت پئجي وڃي ٿي ته پوءِ رب پاڪ جا اسرار ظاهر ٿيڻ وڃن ٿا. پوءِ جڏهن رب پاڪ جا اسرار ڪنهن شخص تي ظاهر ٿي وڃن ته ان جي منزل ۽ مرتبو ڪهڙو هوندو؟ هيءُ درود نور آهي، جنهن جي هڪ هڪ حرف ۾ نور جو هڪ سمنڊ سمايل آهي. هتي آئون صرف ايترو لکڻ جي طاقت رکان ٿو؛ اگر رب پاڪ گهري ته هن درود پاڪ پڙهڻ واري کي هڪ ئي ڏينهن ۾ غوث، قطب يا ابدال بنائي ڇڏي يا ان کان به زياده. هن درود شريف جي پڙهڻ سان دين ۽ دنيا جا سڀئي پردا هٽي وڃن ٿا. درود نور هي آهي؛

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نُّوۡرِ الۡاَنۡوَارِ وَ سِرِّ الۡاَسۡرَارِ وَسَيِّدِ الۡاَبۡرَارِ ط

درود فاضل

حضور صلی اللّٰه عليه واٰله وسلم جن فرمايو آهي ته جيڪو شخص ۱۲ ڀيرا هن درود شريف کي پڙهندو ته ان جي مراد پوري ٿيندي. پاڻ ڪريم صلی اللّٰه عليه واٰله وسلم جن اهو به فرمايو ته جمعي جي رات جو جيڪو شخص وضو ڪري هي درود شريف ۱۲ ڀيرا پڙهي، پوءِ سمهي ته حضور نبي ڪريم صلی اللّٰه عليه واٰله وسلم جن کي خواب ۾ ڏسندو. جيڪڏهن جمعي جي نماز کان پوءِ ۱۲ ڀيرا پڙهي ته سندس دل جي مراد پوري ٿيندي، اگر مٿس قرض هوندو ته اهو به معاف ٿي ويندو. ٻين سڀني ماڻهن جي دل ۾ ان

شخص لاءِ محبت ۽ احترام پيدا ٿيندو ۽ هزار ملائڪ ان تي پهرو ڏيندڙ هوندا. ان جي دل نرم ٿيندي. الله تعالىٰ ان کانئس راضي ٿيندو ۽ مرڻ وقت سندس قبر ۾ نور پيدا ٿي ويندو. اگر ڪو شخص آچر جي ڏينهن هڪ سؤ دفعا پڙهي ته بغير حساب ڪتاب جي جنت ۾ داخل ٿيندو ۽ اتي رب پاڪ جو ديدار نصيب ٿيندس.

سِڪ تُنهنجي سُپرين، جيئن تَران تِيئن تارُ
تُون رَهين رُوح ۾، تُون اکين نارُ
پِرين تُنهنجي پارُ، مُون وَاجهائيندي وِهائيا.

(شاه لطيف)

محمّد بن عيار رضي الله تعالىٰ عنه کان روايت آهي ته آءٌ ٦٣ سال حضرت امام حسين شهيدِ ڪربلا رضي الله تعالىٰ عنه جي قبر مبارڪ وٽ رهيس. هر جمعرات جو قبر مبارڪ مان انهيءَ درود شريف جي پڙهڻ جو آواز ايندو هو. اگر ڪنهن شخص جو عزيز وغيره گم ٿي ويو هجي ته سومر جي رات کان وٺي جمعي جي رات تائين روزانو رات جو ١٢ پيرا پڙهي ته انهي گم ٿيل ماڻهوءَ جو جلد پتو پئجي ويندو. اگر ڪو شخص سفر ۾ هجي ۽ ڪيس ڪا بيماري يا ڪا ٻي تڪليف پهچي ته ١٢ پيرا پڙهي ۽ اگر ڪا خوف خطري واري جاءِ هجي ته اتي به ١٢ پيرا پڙهي سُمهي پوي، امن ۾ رهندو ۽ ان پڙهڻ واري کي ايترو ثواب ملندو، جنهن جو گمان جنّ ۽ انسان ڪري نٿا سگهن. سفر ۾ وڃڻ وقت اگر ڪو شخص ١٢ دفعا پڙهي روانو ٿئي ته ان کي سفر ۾ ڪا به تڪليف پيش نه ايندي. هر جاءِ تي هر حالت ۾ امن ۾ هوندو.

جي لِيلائي نہ لغِين ، تہ پڻ لِيلائيجَ،
آسَرو مَ لاهيج ، سڄڻ ٻاجهيندڙ گهڻو.
(شاهه لطيف)

حديث شريف ۾ حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي تہ
اگر ڪو شخص هن درود شريف کي روزانو هڪ ڪلاڪ هڪ معيني
تائين پڙهي تہ الله تعالى بنا حساب ڪتاب جي ڪيس جنت ۾ داخل ڪندو
اگر انهيءَ درود شريف کي لکي پنهنجي يا ٻئي ڪنهن مسلمان شخص جي
ڪفن ۾ رکي ڇڏي تہ اهو شخص قيامت ۾ شفاعت ماڻيندو ۽ اسين ان
جي شاهدي ڏيندا اسون. رب پاڪ پنهنجي ملائڪن کي حڪم فرمائيندو
تہ هن شخص کي هر قسم جي سختي کان سلامت ۽ امن ۾ رکو.

حديث شريف ۾ آهي تہ حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن هڪ دفعي
انهيءَ درود شريف جي ثواب جي باري ۾ جبرئيل عليه السلام کان پڇيو
جبرئيل عليه السلام جواب ۾ عرض ڪيو تہ يارسول الله صلى الله تعالىٰ
عليه وآله وسلم! هن درود شريف جي ثواب کي فقط رب پاڪ ئي ڄاڻي
ٿو. اگر جنّ ، انسان ۽ پريون سڀ گڏجي سيني وڻن جا قلم ۽ سيني دريائن
۽ سمنڊن جي مس ٺاهي قيامت تائين لکندا رهن، تہ بہ لکي نہ سگهندا.

درود فاضل هيءُ آهي؛

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُجَاهِدِيْنَ